

Школярам, учителям, студентам, викладачам, організаторам освіти

Широ вітаю школярів, учителів, студентів, викладачів, організаторів освіти з Днем знань.

Це справді всенародне свято, яке об'єднує не тільки педагогів і учнів, а й усіх тих, хто колись переступав поріг шкільного класу або інститутської аудиторії. ПершOVERесень назавжди закарбувався в пам'яті кожного як день першого дзвоника, першої лекції, а батькам — першого кроку своєї дитини у світ знань.

Від усього серця вітаю дівчаток і хлопчиків, які сідають за шкільні парти. Особливі поздоровлення першокласникам, які сьогодні зустрілися з людиною, котра на все життя стане вам рідною, — своєю першою вчителькою чи вчителем. Бажаю вам цікавих уроків, гарних оцінок, вірних друзів, любові до рідної землі!

Сьогодні особливий день у житті незалежної України — за студентські парти сідають її 17-річні ровесники, ті, кому пощастило народитися в один рік з державою. Разом з нею ви зростали і мужніли, переживали хвилини гордості за успіхи і прикрість за помилки й невдачі, разом з Україною ви вступаєте в доросле життя. Саме від вас, майбутньої еліти нації, позбавлених стереотипів і тягара минулого, молодих, амбітних, цілеспрямованих, залежить те, якою стане наша держава в часи майбутнього розквіту.

Низький уклін усім педагогам за вашу велику працю, терпіння і вірність обраному шляху. Всі ми усвідомлюємо пріоритет освіти в розвитку суспільства, досягненні європейських стандартів життя, утвердженні України як рівної серед високорозвинутих країн світу. Влада, парламент зокрема, зобов'язані робити все, щоб освітянська праця цінувалася належним чином, зростав авторитет учителя, викладача, професора. Хай прийде до вас визнання, а у ваш дім достаток!

З новим навчальним роком! Нових вам успіхів і досягнень!

Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК.

Усе залежить від нас. Головне — не здаватися!

Фото Анастасії СМІРОТКІНОЇ.

Учора розпочався новий навчальний рік. Для 378 тисяч малюків з різних куточків України того дня шкільний дзвоник пролунав уперше.

Шкільні лінійки ніколи не обходяться без добрих слів на адресу учнів та педагогів. Учора за традицією їм бажали успіхів політики й керівники держави. Зокрема, Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк особисто привітав зі Святом першого дзвоника учнів столичної школи-інтернату № 15, де навча-

ються діти з наслідками поліомієліту та церебрального паралічу, і вручив цінні подарунки. «Для вас це велике свято, тому що вам треба працювати ще більш наполегливо, ніж звичайній школі», — зазначив Голова Верховної Ради України. Освітні стандарти в Україні треба вдосконалити, вважає Арсеній Яценюк. Проте такі поняття, як добро і милосердя, не потребують нових коментарів.

Арсеній Яценюк подарував школі придбаний за власний кошт музичний центр із добір-

кою дисків. Щоб допомогти дітям подолати недугу, треба об'єднати зусилля суспільства, батьків і соціальних інститутів. «Це не може зробити одна людина або окрема сім'я, це ми мусимо робити всі разом», — наголосив Голова Верховної Ради України. Звертаючись до батьків, Арсеній Яценюк закликав їх не здаватися: «Все буде добре, і все залежить тільки особисто від вас».

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Засідання Верховної Ради розпочнеться з розгляду російсько-грузинського конфлікту

На цьому під час учорашньої Погоджувальної ради зійшлися керівники всіх політичних фракцій. Загалом, зі слів Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка, до розгляду парламентаріїв підготовлено понад 300 законопроектів. Він виділив три основні блоки питань, на яких мають акцентувати увагу народні обранці. Перший — законопроекти, що підвищують престижність праці шахтаря, другий — ухвалення змін до бюджету, третій — фінансування АПК.

► СТОР. 4

Під Ялтою згоріло 20 га заповідного лісу

Цілу добу в неділю довелося боротися вогнеборцям з пожежею у реліктовому лісі на скелях між селами Оползневє та Кацівелі. Загоряння лісової підстилки почалося опівночі, дуже швидко вогонь перекинувся на верховіття дерев. Основна версія причини виникнення пожежі — недбалість відпочивальників. Боролися зі стихією близько сотні працівників МНС та кілька десятків добровольців з числа місцевих жителів; було залучено двадцять одиниць техніки та вертоліт Мі-8. У результаті пожежі втрачено 20 гектарів унікальних дерев заповідника Оползнівського лісництва, повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 8-Й СТОР.

ПОДІЇ

У Лозовій люди нарешті повертаються у свої будинки

Зону відселення в Лозовій, де минулого тижня вибухнули артсклади, звузили до 1,5 кілометра. Мешканці населених пунктів та житлових будинків міста Лозова, які входять до 3—5-кілометрової зони, повернулися до своїх осель. Як повідомили в прес-службі МНС, місцеві органи виконавчої влади розпочали обстеження і оцінку збитків у приватному секторі та на об'єктах життєзабезпечення. У 48 житлових будинках і 14 будівлях соціальної сфери населених пунктів Лозовського району пошкоджено скло, віконні рами та шифер. Обстеження триває. Станом на вчорашній день на території 61-го арсеналу Південного оперативного командування Сухопутних військ ЗС України, що поблизу Лозової на Харківщині, тривали роботи з локалізації осередків пожеж та очищення проходів до сховищ на технічній території об'єкта. В Управлінні прес-служби Міністерства оборони України повідомили, що на технічній території 61-го арсеналу ще виникають поодинокі вибухи окремих боеприпасів, які не виходять за межі арсеналу.

День і ніч гуляє вся Одеса

Сьогодні Одеса відзначає свій 214-й день народження. Відповідно до розпорядження міського голови Едуарда Гурвіца, підписаного сім років тому, всі дні народження міста назавжди оголошені святковими неробочими. Працювати сьогодні справді неможливо, бо Одеса співає, танцює, усміхається, жартує, передає наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.

► СТОР. 8

Євросоюз на кавказькому роздоріжжі

Учора в Брюсселі відбувся екстрений саміт Євросоюзу щодо ситуації в Грузії і відносин з Росією. На момент верстки номера ще не було відомо, яке рішення ухвалили лідери 27 країн—членів ЄС. Однак напередодні саміту єдності в думках стосовно того, як саме слід реагувати на політику Кремля, не було.

► СТОР. 9

Кожен голосуватиме особисто

Фото Анастасії СМІРОТКІНОЇ.

Новий політичний сезон у парламенті розпочнеться в оновленій сесійній залі. Після проведеної влітку реконструкції змінилося не лише панно над трибуною президії, на якому відтепер зображено державні символи України — прапор та герб. Оновлено й систему голосування депутатів: народним обранцям доведеться натискати не лише на кнопки «за», «проти» чи «утримався», а й водночас на спеціальну сенсорну кнопку, яка реагує на дотик пальця. Цю загадкову кнопку придумано для того, щоб кожен парламентарій голосував особисто.

► СТОР. 4

Арсеній Яценюк: В Україні має бути сформована політично свідома нація. Необхідно починати об'єднуватися навколо національних пріоритетів

Інтерв'ю Голови Верховної Ради газеті «Голос України»

Ред. Минула сесія завершилася складно. Не прийнято зміни до державного бюджету, спроби відправити у відставку уряд... уже зараз оприлюднюють намір на початку нової сесії повторити попередній сценарій. Ваша оцінка цих подій і бачення майбутньої роботи парламенту?

А. Я. По-перше, я категоричний противник того, щоб ми міряли ефективність роботи парламенту кількістю прийнятих законопроектів. Статистика законопроектів, які прийняла Верховна Рада за одну сесію, відповідає статистиці діяльності польського і німецького парламентів за календарний рік. Про що це говорить? Що український парламент прийняв за півроку законопроектів стільки, скільки польський і німецький разом узяті за цілий рік. На жаль, ця статистика відображає й інше — відсутність системності у прийнятті рішень. В основному це зміни до змін. По-друге. Дійсно, мало хто сподівався, що парламент шостого скликання запрацює так швидко. Попередні оцінки після того, як мене обрали Головою Верховної Ради, а Юлію Тимошенко — Прем'єр-міністром, були дуже скептичні: весна — і парламент розпустять. І, власне кажучи, було декілька спроб щодо розпуску парламенту, але цього не відбулося.

Третє. Щодо законопроектів. Як це не парадоксально, але основні законопроекти були прийняті. Зокрема, Державний бюджет та зміни до Конституції стосовно недоторканності. Ратифіковано протокол зі вступу України до Світової організації торгівлі. Було прийнято цілу низку міжнародних угод, складний закон про Кабмін, у першому читанні — Трудовий кодекс, який вісім років знаходився у парламенті. До речі, ухвалили, тому що вдалося знайти консенсус з усіма фракціями... Яке майбутнє? А майбутнє буде таким, яким було в парламенті останні десять років.

Ред. Тобто перспектив на результативну роботу не буде?

А. Я. Результат завжди є! Я у всіх негативних проявах намагаюся знаходити позитив. Завдяки тому, що частина роботи парламенту була заблокована, вдалося уникнути прийняття суто лобістських законів. Вдалося скасувати Тендерну палату. Мусимо відзначити роботу позачергової сесії. Майже ніхто не вірив у її ефективність. І навіть ті, хто прогнозував, що сесія відбудеться, не вірили у ефективне голосування. А вийшло — понад 430 голосів. Хочу ще раз відзначити, що всі процеси, які відбува-

ються в українському парламенті, є не що інше, як відображення всіх процесів, які проходять в українському суспільстві. Щодо перспектив: домовлялися минулого політичного сезону, домовлятимемося і в поточному. А парламент нині потрібен: це найефективніша суспільно-громадська трибуна.

Ред. Арсенію Петровичу, в суспільстві довіра до парламенту підірвана. На ваш погляд, як треба організувати роботу Верховної Ради, щоб повернути цю довіру? І щоб парламент справді пра-

тився, і те, що ми домовляємося тільки в кабінеті Голови Верховної Ради, і то, як кажуть, «раз на Пасху» — це насамперед відображає надзвичайно низький рівень політичної культури. На сьогодні законодавча діяльність стала заручником відсутності політичної відповідальності у політичних сил, представлених у парламенті. Відсутні системи та реформістські закони, а тому поступово втрачається і довіра. На мою думку, краще сказати — народна віра у парламент.

Ред. Як повернути довіру

борчої системи під абсолютно прозорий механізм формування майбутніх фракцій. Повертати мажоритарну систему не можна. Потрібне ототожнення політичної партії з конкретними людьми.

Ред. Нині Конституційний Суд розглядає подання 105 народних депутатів про легітимність парламентської коаліції. Наскільки взагалі правомірно ставити це питання? І як складеться подальша доля коаліції?

А. Я. Питання ставити правомірно. Тому що є абсолютно різні позиції. З од-

ної. Але чи впливають ці дискусії на загальну легітимність коаліції, якщо фракція не вийшла з коаліції? На моє переконання, — не впливають. Зрозуміло, що де-юре коаліція існує, але де-факто її немає. Я хотів би зазначити, що де-факто коаліція була під питанням з першого дня її утворення. Чому? Тому що відсутнє положення про імперативний мандат. Згадайте голосування, які проходили в парламентських стінах. 90 відсотків актів законодавства проголосовані більшістю Верховної Ради, а не коаліцією. Має бути відповідь на запитання, як же працює парламент: тільки силами коаліції чи цілого парламенту? А ті десять відсотків коаліційних законопроектів — це проблема самореалізації коаліції: маєте 226 голосів — покажіть, що ви їх маєте. Вихід з коаліції справді не передбачено, Конституція передбачає лише вихід народних депутатів із фракції. І я сподіваюся, що Конституційний Суд дасть частину роз'яснень. Нострадамус навряд чи з мене вийде, але, на моє переконання, остаточної, а точніше всіх відповідей на ці запитання, які були поставлені в поданні до КС (а їх було три), ми не отримаємо точно. І що частину цих відповідей доведеться знаходити в парламентській залі через голосування, в тому числі й через прийняття закону України про Регламент Верховної Ради.

Ред. Тобто парламенту доведеться самотужки шукати рішення.

А. Я. На частину запитань — так.

Ред. Арсенію Петровичу, ви щойно повернулися з регіонів, де була повинь. Мені здається, що наслідки — це не лише результат стихії, там є і людський чинник. Як можна було б завдяки законодавчим ініціативам мінімізувати подібні ризики. Адже те, що нині відбувається в Харкові, — того самого порядку лих.

А. Я. Тут унікальна ситуація. Ми тричі наступили на одні й ті самі граблі. Двічі в Новобогданівці і тепер Лозова. Це — парадокс. Кажуть, що на помилках вчать, але це не про нас. Знову витратять у Харківській області на подолання наслідків катастрофи в десять разів більше, ніж можна було витратити на відповідні заходи, щоб цього не сталося.

Я багато спілкувався з простими людьми на місцях. І треба віддати належне, сьогодні життя та робота з відновлення більшої наладжуются. Але, на жаль, ви побачите самі, що через півроку про відновлення половини об'єктів забудуть. У нас завжди так. Однак, декілька вис-

цював, як добре відлагоджений механізм.

А. Я. Парламент — це не завод і не військова частина. Сьогодні парламент — це місце роботи політичних фракцій і політичних сил. На мою думку, підірвана довіра до політичних сил, а не до парламенту. Скажіть, чи є політична сила, яка домінує на території України? Немає. Загальний рівень підтримки не вище 30 відсотків, але це тих, хто голосував, а не від загального списку виборців. Тобто немає жодної політичної сили, яка б могла претендувати на статус загальнодержавної. 1/5 — рівень підтримки загальної кількості населення у кожній з політичних сил і у кожного з політиків. Тому, по-перше, політикам не треба переоцінювати свої можливості і свої електоральні рейтинги — з одного боку. А з другого, парламент — це політична платформа для прийняття рішень. Відповідальність лежить не на парламенті як інституції, відповідальність лежить на фракціях, на керівниках фракцій, на окремо взятому народному депутатові і на політичних силах, які вони представляють. І те, що політики не вміють домовля-

народу до партій, які представлені у Верховній Раді?

А. Я. Через зміни у виборчій системі. Ці зміни вже почалися, ми перейшли з мажоритарної до пропорційної системи виборів. Зараз основне — це удосконалення пропорційної системи через введення голосування за відкритими списками. Тільки тоді можна кардинально змінити розстановку сил у Верховній Раді і досягти того, що в парламенті будуть присутні відповідальні політики, а не просто люди, які з тих чи інших причин потрапили до списків.

Відкритий список поставить політичну силу в дуже жорсткі рамки: якщо у вас немає лідерів — у вас немає підтримки. Коли я востаннє перебував з робочою поїздкою в Івано-Франківській області, відвідував села, де проживає не більш як півтори тисячі осіб, люди запитували мене про виборчу систему та Грузію. А я запитував: скажіть, будь ласка, хто з вас пам'ятає другий чи третій номер у списку, за який ви голосували? Знаєте, що люди кажуть: ми інколи і першого не пам'ятаємо. Тому найважливіше — це зміна формування політичних партій, зміна ви-

ного боку, конституційна: коаліція формується депутатськими фракціями. А з другого, певна правова прогалина в частині кількісного складу. На момент формування коаліції обов'язково має бути 226, а далі Конституція нічого не прописує.

Конституція визначає один конституційний обов'язок коаліції — це подання кандидатури Прем'єр-міністра. Більше конституційних обов'язків, класичних, за визначенням конституційного права, в коаліції немає (це — певний парадокс), все інше — це внутрішні домовленості коаліції. Чи досягне внутрішніх домовленостей коаліція, чи не досягне — це проблема коаліції, а не всього парламенту. Адже в Конституції не записано, що в парламенті голосує тільки коаліція, написано, що голосує парламент. Ніде не прописано в Конституції, що обов'язок коаліції — сто відсотків голосів давати за ті чи інші законопроекти. Тому свій конституційний обов'язок з формування уряду коаліція виконала. Тепер, я назвав би, це їхні внутрішні дискусії на предмет того, який вони законопроект провели, а який

новків із моїх спостережень і з того, що мені розповідали люди.

По-перше: повністю відсутня система адекватного інформування населення про стихійне лихо. Дізнатися чітку інформацію реальної можливості в людей не було — щось показали по телевізору, десь щось сказали по радіо. Колись було проводове радіо. Але зараз, в еру інформаційних технологій, напевно, його не треба відроджувати. В законі потрібно чітко передбачити, що всі засоби масової інформації за вказівкою МНС мають негайно припинити мовлення і дати текст МНС. Це коштує нуль фізичних затрат. Але треба напружити розум та бажання щось змінити чиновників відповідних відомств та провести одне голосування в парламенті.

Друге питання з технології управління. На Івано-Франківщині розповідали, що не могли знайти начальника РЕС, а немає начальника РЕС — немає кому відключити електроенергію. А вода підніметься, може бути перемикання. Чому так відбувається? Тому що тут РЕС — приватне, ще щось приватне. Не повинно мати значення: воно приватне чи ні. Тому на рівні закону або постанови Кабміну має бути проста технологічна карта: хто що робить, починаючи з голови облдержадміністрації і закінчуючи головою районної державної адміністрації чи сільради. У кожного має бути пакет організаційних заходів. Він відкриває і читає, що потрібно зробити під час тієї чи іншої ситуації: а) паводка, б) землетрусу, в) хімічної катастрофи, г) епідеміологічної катастрофи тощо. Тобто прописується 15 пунктів, які необхідно виконати.

Третє — це фінансування. МНС необхідно мати резерв грошей, щось на зразок фонду. Щоб на перші 72 години МНС своїми силами забезпечила і харчування, і підвезення, і забезпечення електрикою, і машини. До речі, про це ми говорили на РНБО, і частина пропозицій увійшла в указ Президента. Далі — саме розміщення підрозділів Міністерства надзвичайних ситуацій. Уже зрозуміло, за останні 100 років де відбуваються стихійні лиха: чітко можна перерозподілити об'єкти формувань. Так само має бути організовано матеріально-технічне забезпечення. Плюс в кожній області повинен бути вертоліт. Мені розповідали в Чернівецькій області, що просили у МНС три дні вертольоти. Просили не політати — а з метою виявити, де люди, які реальні наслідки стихії.

Ред. Дестабілізація соціально-економічного стану країни залежить не лише від внутрішніх проблем. Зараз ми відчуваємо, як міжнародна політико-економічна ситуація тисне на всі сфери нашого буття. Якою має бути стратегія побудови наших відносин з близьким і далеким зарубіжжям? Чи не на часі прийняття основ внутрішньої і зовнішньої політики? Що маємо зробити, зокрема на законодав-

чому рівні, щоб укріпити свою обороноздатність?

А. Я. За місяць перед закриттям сесії я вніс законопроект «Про основні напрямки внутрішньої і зовнішньої політики до 2010 року». Я далеко не ідеалізую ситуацію, шанси того, що він буде прийнятий, набагато менші, ніж того, що він не буде прийнятий. Пов'язано це з жорсткою фрагментацією суспільства, яка була зроблена умисно політичними технологіями під час виборів в останні роки. Кожна виборча кампанія формувалась одним шляхом, як отримати електоральну підтримку як лідеру Сходу чи лідеру Заходу. І це призвело до того, що у сприйнятті багатьох суспільних процесів люди ділять все кардинально на біле і чорне. Наприклад, люди, які проживають на Сході України, засуджують Грузію, а на Заході і частині Центральної — з точністю до навпаки, категорично підтримують. Чому? Тому що так поділили політики, які обиралися від тих регіонів. У політичні ігри легше грати, ніж працювати над змінами до Конституції, над законами, які необхідні для проведення економічних і соціальних реформ, реформ охорони здоров'я та інше. В даному випадку треба думати, щось пропонувати, чим ти будеш відрізнятися від інших. Тут треба, щоб тебе суспільство почуло і сказало: «Цей чоловік мудро говорить. І якщо він це зробить, то моя дитина здобуватиме знання в доброму навчальному закладі. Мої батьки будуть здоровіші, пенсії будуть кращі і т. д.»

Будь-які заяви про незаперечну підтримку визнання незалежності утворень у складі унітарних держав є ніщо інше, як нехтування нормами міжнародного права та неадекватність таких заяв і їх наслідків для України. Бувають ситуації, коли краще промовчати, ніж щось сказати. Сказати те, що фактично може зробити. А визнання Російською Федерацією незалежності Південної Осетії та Абхазії відбулося всупереч резолюціям Ради Безпеки ООН, у тому числі, і №1582 від 28 січня 2005 року та №1808 від 25 квітня 2008 року, які визнають дотримання позицій всіх держав-членів, у тому числі і Російською Федерацією, принципів суверенітету, незалежності, територіальної цілісності Грузії в межах її міжнародно визнаних кордонів та необхідність визначення статусу Абхазії та Південної Осетії в складі держави Грузія у чіткій відповідності з вищезгаданими принципами.

Цей конфлікт вже дуже давно і дуже далеко вийшов за межі «замороженого» і став не лише викликом глобальній безпеці, а вже спровокував негативні наслідки як для регіону, так і світу в цілому.

Вирішення цього «палаючого» конфлікту та визнання статусу відповідних територій повинно відбуватися винятково через механізми міжнародних інституцій, а саме — рішення Ради Без-

пеки ООН. Недотримання цього принципу як сьогодні, так і в минулому по інших «заморожених» конфліктах може розцінюватися як спроби зміни світового порядку.

На даному етапі всі міжнародні інституції, як-то ООН, ОБСЄ, Рада Європи, ЄС, G8 та інші, повинні відновити діалог між усіма сторонами, причетними до цього конфлікту, та вжити заходів щодо негайного припинення протистояння та забезпечення територіальної цілісності Грузії.

Ред. Чим це загрожує для України?

А. Я. Я навмисно постійно заявляю і вкладаю українцям наскільки можу в голову: до України це не має жодного відношення. Південна Осетія й Абхазія не можуть мати жодних паралелей з Автономною Республікою Крим. Слава богу, в Україні не було жодних заворушень, у нас не було військової передачі тих чи інших територій, у нас не було ніяких заяв про самовизначення чи утисків тих чи інших територій. Я категоричний противник проведення паралелей з конфліктом, який має місце в Грузії, і сучасної України. Дуже стурбований заявами окремих європейських міністрів про те, що Україна може бути наступною. На моє переконання, ця заява неприйнятна. В Україні не може бути дискусії про територіальну цілісність держави.

Ред. Якою повинна бути стратегія внутрішньої політики країни для того, щоб мінімізувати бажання висловлюватися подібним чином?

А. Я. Це причинно-наслідковий зв'язок. Залежність політичних сил від зовнішнього впливу буде й надалі зумовлювати відсутність єдиної стратегії консолідованої позиції з основних питань всередині України.

Ред. Можливо, тоді якісь законодавчі ініціативи?

А. Я. Напрацювань дуже багато — вони вміщувалися на тисячах сторінок. Але, як правило, шлях цих напрацювань до їх реалізації був дуже і дуже далекий. Коли я готував проект закону «Про основні напрями внутрішньої та зовнішньої політики до 2010 року», це якраз і зайняло три сторінки. Але спробуйте винести його до сесійної зали зараз. Якщо пройде цей закон, то основні політичні технології, які використовуються під час передвиборних кампаній, пропадуть. Тоді доведеться говорити про реформи. А це ж нецікаво і складно, ви ж розумієте.

Поки що не відбувся період прискореної трансформації політичної психології. За 17 років, навіть за наших умов, складно досягти високого розвитку демократії і національної самосвідомості. Думаю, потрібно ще близько 10 років на те, щоб завершити формувати політично свідому націю. Саме завершення формування політично свідомої нації призведе до того, що лівова частка суспільства перестане дискутувати на предмет мови, територіальної цілісності тощо. Як тільки сус-

пільство про це перестане дискутувати, то й політики перестануть про це говорити. Зараз просто зупинити ці розмови, ввести мораторій не реально. Це не спрацює. І хоч би які хороші заклики були про те, що потрібно об'єднуватися навколо національних пріоритетів, кожна політична сила перш за все бачить свої національні пріоритети через те, що хоче отримати максимальний електоральний рейтинг. Стратегій є багато красивих і ефективних. Але зараз проголосувати за єдину стратегію розвитку країни я не бачу можливості. Тим більше перед майбутніми президентськими виборами. Але дуже хотілося б вірити, що ми все-таки визначимо, що таке національний пріоритет.

Ред. Ви сказали, що є хороший законопроект про стратегію, але парламент не зможе за нього проголосувати. Можливо, тоді на часі провести у березні наступного року дострокові вибори?

А. Я. Дострокові вибори абсолютно нічого не змінять, якщо не буде змінена виборча система: відкриті списки і підвищення прохідного бар'єра.

Ред. Який він має бути — сім відсотків?

А. Я. Три замало, сім — забагато. Я б не хотів, щоб це був абсолютно арифметичний підхід. Чесно, я не маю відчуття цього бар'єра, з якої причини? Сім — це так званий відсічний бар'єр для тих, хто хоче створити двопартійну систему. Бо для того, щоб його пройти, необхідно вкласти величезну кількість розумового, фінансового ресурсу, а нова політична партія не зможе швидко набрати ці сім відсотків. Тривідсотковий дає можливість проходити партіям, які далекі від того, щоб представляти позицію якоїсь ґрунтовної частини українців. Напевно, п'ять відсотків — це той бар'єр, який влаштував би усіх і міг привнести зміни в конструкцію майбутнього парламенту. Тож просто проведення дострокових виборів нічого не змінить. Але всі чітко розуміють: дострокові вибори — це не катастрофа. Тому, якщо буде до цього політична воля, конституційні підстави і це відбується, пройдемо і цей шлях. Але як глава парламенту я зацікавлений, щоб цей парламент пропрацював усю належну йому каденцію. Та в першу чергу все залежить від самих політичних сил.

Ред. То загроза дострокових виборів є?

А. Я. Це не загроза, а волевиявлення народу. Це загроза для тих, хто сидить у залі. А для людей це не загроза, а можливість щось змінити. Потрібно лише витратити годину свого часу, щоб піти й проголосувати: прийняти інше рішення або підтвердити попереднє.

Ред. Зараз ми бачимо, що різні політичні сили навіть всередині коаліції постійно протидіють одна одній. Яким чином їх можна об'єднати, щоб це була єдина потужна сила, здатна вести країну?

А. Я. Тоді потрібно переписувати історію України.

Два українці — три гетьмани. Цю проблему можна було б зняти імперативним мандатом. Але і це не вирішення проблеми. Це зупинка кровотечі з носа джгутом на шию. Є лише один шлях вирішення цього питання: діалог і знаходження точок порозуміння. Кожен має усвідомити, що 100% перемоги ні в кого не буде. Так не буває. Якщо хтось отри-має абсолютну перемогу, це обов'язково закінчиться абсолютною поразкою. Крайності дуже шкідливі. Тому треба вчитись поступатися і домовлятися. Тож є єдиний шлях — політичний компроміс. У політиці це найголовніше, тому що ефективність політика повинна визначатися не лише його харизмою і публічністю. Це лише один з елементів і він нічого не вартує, якщо політик не вміє домовлятися, а після того як домовився, не вміє виконувати. Тим більше що перші два пункти — харизма і публічність — дуже швидко згорять, а інші — професійність, компроміси і відповідальність — це та база, яка тримає.

Ред. Можливо, є кандидати, які поки що в тіні?

А. Я. Складно складати прогнози, але... Основні кандидати на ці президентські вибори відомі. Хочу сказати, що минулої сесії я був основним ідеологом формування політичної угоди всередині демократичних сил, яка базувалася б не лише на предметі консолідованого голосування у парламенті, а в першу чергу на тому, щоб демократичні сили ухвалили закон про основні напрями внутрішньої та зовнішньої політики країни до 2010 року. Там повинні бути прописані чіткі параметри, чого хоче досягти коаліція й уряд і за що вона несе відповідальність. По-друге, сформувати консолідований підхід до внесення змін до Конституції України. Як до самого тексту, так і термінів їх внесення. За умови, якщо коаліція здатна набрати 300 голосів у сесійній залі для їх прийняття, а в ідеалі це мало б бути консолідоване рішення усього парламенту. По-третє: необхідність спільного консолідованого рішення щодо змін у складі органів виконавчої влади після проведення такої дискусії за участю Президента, прем'єра та народних депутатів. Четверте, головне з ключових: мова повинна йти про угоду про співпрацю з іншими фракціями у Верховній Раді, з чітким визначенням підходів і питань, за які інші фракції парламенту віддаватимуть свої голоси. Наступне — формування єдиної потужної демократичної сили на засадах відкритості та прозорості та визначення виборчого формату під час проведення виборів 2010 року.

Ці п'ять пунктів я обговорив з Президентом і запропонував їх для обговорення Прем'єр-міністру, як фактичному лідеру парламентської коаліції. Така практика у всіх країнах. Є координатор коаліції, а є лідер. Не все втрачено. Коаліція має думати і приймати відповідальні рішення.

Ред. Дякуємо за розмову.

А. Я. Прошу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кожен голосуватиме особисто

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Заміна панно на головній стіні парламентської зали має політичний підтекст. За словами А. Яценюка, те, що було тут раніше — поділена навпіл жовто-синіми кольорами карта України, — немов ділило державу на дві частини. «А потім питаємо, чому точаться дискусії, чому немає єдності у країні, — зауважив Голова Верховної Ради. — Ініціатором та ідеологом новачки у сесійній залі був сам глава парламенту, але потім 90 відсотків членів регламентного комітету затвердили проект. «Ідея проста, чітка і зрозуміла: герб і прапор як основні і єдині символи української держави, як символи незалежної, унітарної і соборної України повинні бути присутні в парламентській залі», — пояснив А. Яценюк.

Зміна системи голосування відбулася передусім з однією метою: щоб кожен депутат голосував особисто.

У день відкриття третьої сесії Верховної Ради нову систему голосування ще не буде включено — необхідно завершити сертифікацію нового обладнання, на що знадобиться два-три тижні. Доти голосування в парламенті відбуватиметься за старою системою, тобто без сенсорної кнопки.

Під час оглядин сесійної зали журналістів найбільше цікавило, чи зможуть депутати «перехитрити» нову систему голосування і проголосувати кількома картками. Один кореспондент зумів водночас проголосувати двома руками на двох депутатських місцях. І хоча далеко не в кожного парламентаря такі довгі музичні пальці, як у журналіста, але Голова Верховної Ради одразу дав доручення розробникам системи перенести сенсорну кнопку далі від кнопок голосування «за», «проти» й «утримався», щоб кожен депутат зміг голосувати лише особисто, а не ще й «за того хлопця».

Під час реконструкції вдосконалено також і систему звуку в сесійній залі. Обговорювали й багато інших можливостей, зокрема, щоб сенсорна кнопка реагувала на відбитки пальців кожного депутата. Однак оскільки в Україні досі не ухвалено закон про біометричні дані, це зробити поки що нереально, до того ж можуть виникнути чергові політичні спекуляції.

Ще одна новація — біля головного входу до будинку Верховної Ради буде встановлено прапори кожної з 25 областей України, Києва та Севастополя, що символізуватиме унітарність української держави.

Запровадження нової системи голосування в сесійній залі стало в 451 тисячу гривень. Загалом реконструкцію в парламенті здійснено за рахунок коштів, зekoномлених Головою Верховної Ради: у бюджеті було передбачено 3 мільйони гривень на чартерні авіарейси глави парламенту, тоді як А. Яценюк вирушав у роботу поїздки рейсовими літаками, в «економ-класі».

Юліана ШЕВЧУК.

Шахтарям — статус престижної професії!

Минулої неділі Україна святкувала День шахтаря. Тож у Червонограді на центральній площі зібралося близько п'яти тисяч шахтарів, членів їхніх сімей, пенсіонерів, які все життя віддали шахтарській праці. Щоправда, не в усіх у них був святковий настрій, бо надто багато проблем накопичилося в галузі, а відтак — і в шахтарському містечку. Сьогодні в Львівсько-Волинському басейні працює лише вісім шахт виробничою потужністю 3350 тисяч тон вугілля на рік. Колись було 19. Однак за існуючих промислових запасів, що становлять 97777 тисяч тонн, потрібно будувати нові шахти, переоснашувати старі, дбати про безпеку праці й, звичайно, підвищувати зарплату. Однозначно, що без державної підтримки цього не зробити.

Чи є розуміння складності й неможливості відкласти в довгий ящик усі ці проблеми? — з таким запитанням червоноградці прийшли на центральну площу, де планувалася зустріч з Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком. І, треба сказати, що з першої ж хвилини тут запанувала атмосфера взаєморозуміння і довіри. Арсеній Яценюк зізнався, що залишив чимало справ, і все ж таки прийняв до Червонограда на шахтарське свято.

— У нас склалося так, — сказав він, — що на перше місце ставлять Донецьк, Луганськ і часто-густо забувають про Львівщину. Але це три регіони, об'єднані проблемою, три регіони, які мають спільну біду, і, без сумніву, будуть мати спільне енергетичне майбутнє. Дуже прикро, що ми починаємо кожен мітинг, згадуючи людей, які загинули на шахті. І я сьогодні, поспілкувавшись із міською, обласною владою, прийняв рішення про будівництво пам'ятної стели загиблим шахтарям біля церкви Святої Варвари за власні кошти. Прикро, що такої стели не було досі. Але, я думаю, що ми її за півроку побудуємо.

Нещодавно глава парламенту спускався в лаву на шахті ім. Гайового на Донеччині — в шахту так званого кругого падіння — саме таку, що через аварійність та кількість нещасних випадків заборонені в Європі для експлуатування взагалі.

— Я спустився в шахту, — розповідав А. Яценюк громаді Червонограда, — горизонт був 980 метрів, зайшов у лаву, дістався самого відбійного молотка, який тримав хлопець на ім'я Анатолій (я йому зараз вітання передаю). І скажу вам, що я побачив пекло на землі, яке називається шахтарською працею. І коли цей хлопець сказав, що він заробляє 3,5 тисячі гривень на місяць, це вбило мене. У нас у Києві водії більше заробляють. А ця людина кожного дня спускається в забій і кожного дня сім'я може попроситися з нею. Чому ж у нас немає високої заробітної платні для шахтаря? Ціна за метал, а це те, куди йде коксівне вугілля, збільшилася на 300 відсотків, ціна на енергетичні ресурси — газ,

електроенергію — останнім часом збільшилася на 200 відсотків, а заробітна платня піднялася максимум на 60. Де ж принцип соціальної справедливості? Не треба нічого приймати, не треба йти в парламент, не треба просити про прийняття нових законів — треба користуватися головою і треба запитати: 7,1 мільярда гривень цього року виділено для шахтарів, хіба цього замало, щоб підняти заробітну плату вдвічі? Хіба цього замало, щоб підтримати нормальну роботу шахтаря?

Цього самого дня у Львові А. Яценюк наголосив на брифінгу, що товарної продукції вироблено також на сім мільярдів. Виходить, що на видобуток 50 відсотків вугілля повністю виділено дотацію держави. «Куди діваються мільярдні кошти? Яким чином вони освоюються? І після цього говорять, треба ще щось прийняти?! Тут треба розібратися, в першу чергу, у вищих лавах українського керівництва, куди діваються виділені дотаційні кошти, яким чином їх використовують? Чому фінансують шахти, які будуть закриватися, і туди чомусь, через незрозумілі причини, прибуває нове обладнання, нові технології... А через півроку ці шахти затоплюються. Мільярдні кошти залишаються поза межами контролю і їх ефективного використання», — зазначив він.

Глава парламенту пообіцяв червоноградським шахтарям посприяти прийняттю закону про престижність шахтарської праці, причому ще в цьому політичному сезоні. Однак прийняття цього закону, підкреслював він, не вирішить проблем галузі, якщо не буде здійснено бюджетне фінансування і галузь не буде реформована за ринковими принципами. Адже лише тоді директора підприємства не будуть змушувати відвантажувати вугілля по 440 гривень, коли ринок купує це вугілля по 800 гривень...

На завершення свого виступу перед шахтарями Голова Верховної Ради сказав: «Ви добре пам'ятаєте ті часи, коли на цій площі збиралися по 15 тисяч шахтарів, яким не платили зарплату місяцями. Часи міняються. Так, ми стоїмо на порозі ще одних змін. Ми стоїмо на порозі ще одних виборів. Але Україна сьогодні, головне, стоїть на порозі великого виклику — чи здатні демократи

Цінний подарунок Голови Верховної Ради отримує гірник очисного вибою шахти «Відродження» Ігор Мись.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

об'єднатися (теза про двох українців і трьох гетьманів досі актуальна). І на превеликий жаль, якщо в демократичному таборі, який, до речі, народжувався тут, і колиска націонал-патріотична також знаходиться тут, не буде порозуміння, то не буде ладу і в Україні. Та я знаю, що ми це перейдемо. У нас світле майбутнє. Я хотів би кожному з вас поклонитися за ту роботу, яку ви робите, і знайте, що все залежить від нас особисто, як ми будемо вірити, як ми будемо робити, ми переможемо. Слава Україні!»

Цього ж дня Арсеній Яценюк узяв участь в урочистостях з нагоди відкриття у Львові студентського комплексу Інституту банківської справи. Це перший студентський комплекс, збудований за роки незалежності. Загальна площа — 10 тисяч квадратних метрів; вартість — понад 30 мільйонів гривень, які були виділені за рішенням правління НБУ. Комплекс включає студентський гуртожиток на 350 місць, а також готельні номери, в яких зможуть жити ті, хто проходить курси підвищення кваліфікації, учасники наукових семінарів тощо. Крім того, в комплексі обладнано сучасний спортивний та актовий зали, бібліотека. Планується, що при студентському комплексі запрацює перший пункт самообслуговування в системі НСМЕП (національна система масових електронних платежів) та інформаційний центр.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Визначте для себе найвищу планку і намагайтесь її досягти

дуже потрібний аграрний університет. Потрібні ви, люди, які після навчання продовжуватимуть славу цього вузу, а відтак і славу нашої держави — України».

«Я розумію, що сьогодні першокурсники дивляться на викладачів і думають, що колись вони теж досягнуть професійних висот. З другого боку, їхні наставники згадують у цей момент той час, коли вони вперше переступили поріг вищого навчального закладу, а зараз вони відчують, що багато в житті досягнуто, і пишаються тим, що вони віддають свої знання молодому поколінню, щоб вони гідно продовжили традицію випускників Білоцерківського національного аграрного університету», — зауважив В. Литвин.

Володимир Литвин також звернувся до першокурсників: «Визначте для себе найвищу планку і намагайтесь її досягти. Живіть не від досягнутого, а за найвищими зразками, і тоді ви обов'язково досягнете омріяної мети. А відтак я переконаний, що ви зробите усе можливе, щоб ваш внесок у життя нашої країни був гідний, щоб вами пишалися не лише ваші батьки, а й уся Україна».

Засідання Верховної Ради розпочнеться з розгляду російсько-грузинського конфлікту

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Лідер регіоналів Віктор Янукович наголосив, що в нашій країні існує внутрішньополітична криза, до якої додалася і зовнішня. Тому його фракція наполягає на ухваленні спільної заяви Верховної Ради щодо кавказького конфлікту. Водночас політик усвідомлює: спільну заяву ухвалити не вдасться. Тож наполягає на створенні ТСК, яка комплексно дослідить цю тему. Він переконаний: парламент має ухвалити засади зовнішньої і внутрішньої політики.

Лідер КПУ Петро Симоненко також вважає, що народні депутати мають розглянути питання про ситуацію в Грузії і не поспішати зі вступом країни до НАТО. Комуністи наполягатимуть на створенні ТСК, яка б дослідила, як витрачаються державні кошти.

Лідер одноім'яного блоку Володимир Литвин вважає: парламентаріям потрібна розмова з приводу того, що відбувається в країні. Він також наголосив на необхідності чітко визначити засади внутрішньої політики. Серед актуальних тем, на його переконання, проблема стосовно АПК.

Іван Кириленко наголошував на створенні спеціальної комісії, яка дала б країні узгоджене рішення щодо кавказького конфлікту. Крім того, фракція БЮТ вважає за потрібне визначитися із заступниками Голови Верховної Ради, пропонує розглянути тарифну сітку й обстоюватиме зміни до Закону про Кабінет Міністрів.

У розкладі сьогоднішнього засідання — законопроекти, котрі Президент визначив як невідкладні, — про амністію та про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (друге читання). Крім того, депутати планують розглянути зміни до деяких законів з питань оподаткування у період проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, до законів «Про організацію та проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні» і «Про Державний бюджет України на 2008 рік та внесення змін до деяких законодавчих актів» (щодо підготовки проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу). А ще — законопроекти про підвищення престижності шахтарської праці та соціальний діалог в Україні. Після обіду народні обранці працюватимуть у комітетах.

Проект закону про асоціації органів місцевого самоврядування стоїть першим у завтрашньому розкладі. Після чого парламентарії розглянуть у другому читанні зміни до деяких законів (щодо державної підтримки сімей, які усиновили дитину із числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування) та законопроект про оздоровлення і відпочинок дітей. Крім того, парламент планує розглянути низку питань ратифікації, зокрема, Фінансової угоди (Україна — проект європейських доріг України) між Україною та Європейським інвестиційним банком, поправки до Конвенції про фізичний захист ядерного матеріалу, угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом

Соціалістичної Республіки В'єтнам про реадмісію громадян обох держав тощо.

О 16-й годині депутати також працюватимуть у комітетах і фракціях.

Зміни до державного бюджету України на 2008 рік Верховна Рада планує розглянути у четвер. У розкладі цього дня — низка законопроектів у другому читанні, серед них зміни до законів «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про ветеринарну медицину», до деяких законів України щодо поводження з радіоактивними відходами, проекти законів про Загальнодержавну цільову екологічну програму поводження з радіоактивними відходами, про перелік пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації. На розгляд парламентаріїв виноситься проект постанови про присудження у 2008 році премії Верховної Ради за внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування. Народні депутати обговорять зміни до Закону «Про Митний тариф України» з пропозиціями Президента. Цього дня також звільнятимуть і обиратимуть суддів.

Сесійне засідання у п'ятницю розпочнеться із години запитань до уряду, після чого Кабінет Міністрів звітуватиме про виконання державного бюджету України за 2007 рік. Крім того, парламентарії обміняються думками стосовно змін до закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо погашення боргів перед Пенсійним фондом, до деяких законів України (щодо стимулювання розвитку агропромислового комплексу в рамках вимог Світової організації торгівлі).

8—12 вересня народні депутати працюватимуть у комітетах і фракціях.

Хто і навіщо залив кров'ю Кавказ

Заява депутатської фракції комуністів у Верховній Раді України

Джерела збройного конфлікту на Кавказі, початком якого стала вчинена карателями Саакашвілі кривава бійня в Цхинвалі, лежать далеко за межами Кавказького регіону і виходять за рамки кількох серпневих днів 2008 року. А це означає, що трагедія, яка призвела до загибелі тисяч людей і до гуманітарної катастрофи в Південній Осетії, може повторитися не тільки там, а і в інший час, і в іншому місці. У тому числі й у нашій країні.

Компартія України та її парламентська фракція вважають за необхідне не тільки дати суспільно-політичну оцінку подіям на Кавказі, а й розібратися в першопричинах того, що сталося, розкрити істинні мотиви й цілі закулісних замовників «розморожування» міжнародних конфліктів у Євразії.

Зрозуміло, долю Південної Осетії і Абхазії має вирішувати сам народ цих республік. Однак у супереч міжнародному праву й угодам, у супереч здоровому глузду безпосереднім винуватцем трагедії на Кавказі є режим Саакашвілі, оскільки саме за наказом грузинського президента було скоєно акт геноциду проти мирного населення Південної Осетії. Ця сама доля чекала Абхазію.

Треба сказати, що саме Росія зупинила кровопролиття. Це була єдина можливість зберегти життя людей.

26 серпня 2008 року Росія визнала незалежність Південної Осетії і незалежність Абхазії, при цьому враховувалося вільне волевиявлення осетинського й абхазького народів, положення Статуту ООН, декларації 1970 року про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин між державами, Гельсінкський Заключний акт НБСЄ 1975 року, інші основоположні міжнародні документи.

Спроби реакційних західних політиків, українських помаранчевих націоналістів і засобів масової інформації, що їм підспівують, виправдати дії цього фашиста нібито

«захистом територіальної цілісності Грузії» — верх цинізму. Не менш зухвало лунають і грубі заяви, що Росія начебто «порушила міжнародне право», стала на перешкоді продовженню геноциду і воєнної агресії Грузії, примусила її до миру.

Комуністи заявляють: політиканам, котрі використовують як єдиний доказ своєї правоти установки залпового вогню «Град», прямою наводкою б'ють по жінках, старих і дітях, — немає ні виправдання, ні прощення! Закликаємо нашу державу наслідувати приклад Росії про визнання незалежності Південної Осетії і Абхазії.

Співучасником злочинів Саакашвілі є його націоналістичний двійник Ющенко, який озброїв свого Тбіліського поплічника до зубів. Мирним жителям Цхинвалі — осетинам, грузинам, росіянам, українцям, а також миротворцям — і несли смерть снаряди, випущені з гармат, зроблених у нашій країні. Тому Ющенко — такий же вбивця, як і Саакашвілі.

«Помаранчевий» президент не тільки пособник, а й приховувач злочинів грузинського диктатора, який намагається забезпечити тому дипломатичне алібі. Замість того, щоб засудити криваві злодіяння офіційного Тбілісі, він фактично оголосив Саакашвілі героєм, як зробив це раніше стосовно фашистського ката — оунівського ватажка Шухевича.

Президенти Грузії та України несуть пряму відповідальність за трагедію на Кавказі. Своїми діями вони ганьблять народи наших країн, котрі завжди відзначалися миролюбством, толерантністю і співчуттям до чужого горя.

При цьому Саакашвілі та Ющенко — лише дрібні пішаки в грандіозній і дуже небезпечній геополітичній грі, затіяній Заходом на чолі зі США заради досягнення світового панування.

Перший етап післявоєнного періоду належить до кінця ХХ сторіччя. Захід тоді зробив ставку на розва-

лення світової системи соціалізму і її ядра — СРСР, бачачи в цьому можливість переглянути Потсдамські та Гельсінкські угоди. А як п'яту колону в таборі свого історичного противника він успішно використовував націоналізм — єдину силу, що змогла розв'язати це завдання зсередини, розпалюючи етнічну й релігійну ворожнечу між братерськими народами.

От чому в більшості постсоціалістичних країн США як улаштовувачі нового світового порядку передали владу саме націоналістам. А в Росії та Югославії допомогли їм захопити окремі суб'єкти федерації, перетворивши їх на «троянського коня» чужоземного впливу.

Націоналісти виправдали виявлену їм довіру. Вони провели руйнівні реформи в економіці, перетворивши свої країни на об'єкт безжалосного розгарбування Заходом. Головним пріоритетом зовнішньої політики націоналісти проголосили вступ до контрольованих США міжнародних організацій і військово-політичних блоків. Саме в період їхнього панування було створено вогнища міжетнічної напруженості, що роз'їдають сьогодні євразійський простір, — в Косово, Придністров'ї, Абхазії, Південній Осетії, Нагорному Карабаху, Криму тощо.

Після цього США та їхні союзники приступили до другого етапу післявоєнного поділу світу, щоб остаточно приборкоти до рук Балкани, затвердитися на Кавказі й у Середній Азії, перешкодити зближенню Росії, України, Казахстану й Білорусі, що намітилося.

Для розв'язання цих геополітичних завдань було обрано тактику прямого політичного втручання у внутрішні справи суверенних держав. Настала пора інспірованих ззовні «кольорових революцій». Так

Грузія та Україна перетворилися на сателітів США і НАТО, на плацдарм проти Росії. Другий післявоєнний поділ світу було завершено.

Однак американський імперіалізм не поставив на цьому крапку. Сьогодні він приступив до реалізації плану третього етапу післявоєнного поділу світу, мета якого — створити модель міжнародного устрою, що виключає можливість появи на планеті якогось іншого центру впливу, крім США. В цьому плані знову порушується питання про тимчасове перебування на території України Чорноморського флоту Російської Федерації, зірвано участь України в Єдиному економічному просторі з Росією, Білорусією і Казахстаном, проводяться інші провокаційні дії.

Улаштовувачі нового світового порядку пішли на страшний злочин перед людством: вони свідомо «розморозили» цілу низку вогнищ етнічної напруженості у Великій Євразії — в Косово, Тибеті й на Кавказі, щоб під личиною «миротворців» захопити ці території, як це уже сталося в Афганістані та Іраку.

Таким чином, Цхинвальська бійня і події, що наступили за нею, — закономірний результат злочинної проамериканської політики націоналістів Саакашвілі та Ющенко.

Депутатська фракція комуністів, проаналізувавши трагічні події на Кавказі, заявляє:

Верховна Рада України від імені українського народу повинна висловити глибоке співчуття родинам і близьким усіх загиблих і потерпілих від агресії Грузії проти народу Південної Осетії і підтримати ініціативу громадських організацій і громадян стосовно направлення в цей регіон невідкладної гуманітарної допомоги.

Правонаціоналістичні режими, що утвердилися в Україні і Грузії в результаті так званих «кольорових революцій», не мають ніякого відношення ні до демократії, ні до захисту національних інтересів. Єдина їх ме-

та — пристебнути наші країни до агресивної зовнішньої політики США, посварити з нашим стратегічним партнером Росією і втягти до НАТО.

Ми звертаємося до парламенту, до прогресивної громадськості країн із закликом категорично засудити віроломну агресію Грузії стосовно Південної Осетії, засудити націоналізм як серйозну загрозу нашому народові, міжнародній безпеці. Стрімка милітаризація націоналізму збільшує цю загрозу в сто разів. Ось чому вимагаємо від президента, прем'єра і спікера відкликати свої підписи під листом до НАТО з проханням надати Україні ПДЧ.

Ми вимагаємо від президента Ющенка припинити ганьбити Україну, підтримуючи агресора і масового вбивцю Саакашвілі! Звертаємося до народних депутатів України визнати дії президента Ющенка із беззастережної підтримки воєнної агресії Грузії проти народу Південної Осетії такими, які не відповідають національним інтересам України, її Конституції і законам, і в зв'язку з цим пропонуємо розпочати процедуру його імпічменту.

Ми наполягаємо на створенні спеціальної слідчої комісії Верховної Ради для розгляду питання про те, хто з керівництва України, з якою метою і в яких обсягах організував озброєння фашистського режиму Тбілісі, що запламував себе геноцидом у Південній Осетії.

Вважаємо за необхідне терміново прийняти закон про припинення на території України усіх військових навчань, у яких задіяно військові підрозділи НАТО, і заборонити їхнє перебування в нашій країні.

Пропонуємо Верховній Раді негайно прийняти нову редакцію Конституції, а також закон про основи внутрішньої і зовнішньої політики, що забезпечує постійний нейтралітет України і забороняє її керівникам надавати військову і морально-політичну підтримку організаторам етнічних чисток.

Ні націоналізму!
Хай живе мир і дружба між народами!

Голова фракції
Петро СИМОНЕНКО.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Біла книга інноваційної економіки

Голова Комітету з питань науки і освіти Володимир Полохало провів презентацію «Білої книги «Інтелектуальна власність в інноваційній економіці України». Видання, в якому зібрано та систематизовано аналітичні матеріали у сфері інтелектуальної власності та інноваційної діяльності в незалежній Україні, було підготовлено комітетом на виконання рекомендацій парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування».

Глава комітету В. Полохало під час презентації зауважив, що в Україні інтелектуальна власність практично не враховується ні в собівартості продукції, ні в балансовій вартості підприємств і становить менш як один відсоток їхньої вартості. Тоді як у країнах Європейського Союзу нематеріальні активи становлять сьогодні від 50 до 85 відсотків вартості майна підприємств. «За сімнадцять років незалежності Україна в середньому втрачала близько 2 мільярдів доларів США щомісячно внаслідок того, що об'єкти інтелектуальної власності значною мірою не ідентифіковані, не захищені охоронними документами, їх майнові права не оцінені, а творчі і власники не визначені», — наголосив В. Полохало.

Першочерговим кроком у виправленні ситуації, на думку учасників презентації, є створення центрального органу виконавчої влади у сфері правової охорони інтелектуальної власності.

Народні депутати, члени Комітету в закордонних справах провели зустріч з делегацією Національних зборів Республіки Корея. Основну увагу було зосереджено на питаннях торговельно-економічної співпраці двох країн. У цій сфері, на думку першого заступника голови комітету Тараса Чорновола, Україна повинна приділяти більше уваги співпраці з азійськими країнами. Т. Чорновіл підкреслив, що для України може бути корисним досвід використання Кореєю суспільного принципу «Політична стабільність, патріотизм та чесність державних службовців — запорука процвітання держави».

Віце-спікер Національних зборів Республіки Корея Мун Хі Санг під час зустрічі зазначив, що подальша співпраця обох держав на якісно новому рівні «може відбутися в разі більшої уваги перших осіб держав до перспектив інноваційного, наукового, технічного та культурного обміну».

Сторони домовились обопільно сприяти інтеграції етнічних громад. Корейська громада в Україні, за офіційною статистикою, налічує 30 тисяч осіб. Було висловлено зацікавленість українськими фахівцями протионкологічними медичними дослідженнями, які проводять корейські науковці разом із колегами в Сінгапурі та Тайвані, а також сподівання стосовно поглиблення співробітництва на міжпарламентському рівні.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

Обирали між Гаррі Поттером і Пеппі Довгапанчохою

САМОВРЯДУВАННЯ

Неабиякий резонанс викликало обговорення на останній сесії Ворошилівської районної ради в Донецьку питання програми із зарубіжної літератури для п'ятого класу. Однак чутки про те, нібито донецьким школярам заборонили читати «Гаррі Поттера», виявилися перебільшеними. «Все почалося із запиту депутата райради Олександра Адамова, — розповіла «Голосу України» голова ради Ніна Хохлова. — Річ у тому, що Міністерство освіти та науки рекомендувало на вибір два твори: або «Гаррі Поттер і філософський камінь» — дві години, а «Пеппі Довгапанчоха» — три години або навпаки. Рішення — за вчителем. Олександр Адамов пояснив, що він, як батько і як людина, занепокоєний, що твір, який більш, скажімо, настійливо рекомендують, — «Гаррі Поттер» — порушує психіку дітей».

Депутатський запит обговорили в педагогічних колективах і на колегії райвідділу освіти. «Директори шкіл вважають, що це не той твір, який варто вивчати п'ятикласнику в такому обсязі, — пояснила Ніна Хохлова, яка має 26-річний педагогічний стаж. — Після цього питання розглянули на депутатській комісії і винесли на сесію. На мій погляд, сесія, на якій були присутні керівники всіх навчальних закладів і райвідділу освіти, прийняла абсолютно нормальне рішення — рекомен-

дувати вчителям обирати «Пеппі Довгапанчоха», а не «Гаррі Поттера». Тобто ми не коригуємо шкільну програму, це не наші повноваження. Депутатський корпус лише висловив таку думку. І керівники навчальних закладів підтримали її. Це рішення абсолютно демократичне, воно прийняте в рамках законодавства і в межах повноважень райради».

Педагоги і депутати говорили про те, що книга про хлопчика-чарівника є пропагандою окультистичних наук і що священники засуджують вивчення цього твору в школі. «Крім того, книга про чаклування, магію — це втручання до психічного здоров'я дітей, тому професійні педагоги повинні віддавати перевагу вивченню інших літературних творів, запропонованих програмою як альтернативні», — заявила депутат райради, директор навчально-виховного комплексу №1 Світлана Дроздова. Н. Хохлова в розмові з кореспондентом зізналася, що її насторожує підвищена агресивність сучасних школярів, яка є наслідком захоплення комп'ютерними іграми чи «кривавими» бойовиками. Тому вітає появу в порядку денному сесії такого незвичайного депутатського запиту. Водночас, каже моя співрозмовниця, вчителі літератури повинні знати «Гаррі Поттера» і бути готовими обговорювати книжку з дітьми.

Ліна КУЩ.
Донецьк.

У серпні 2008 року «Голос України» опублікував такі закони:

1 серпня, №122
Закон України «Про затвердження Указу Президента України «Про оголошення окремих територій Вінницької, Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей зонами надзвичайної екологічної ситуації», №338-VI.

5 серпня, №124
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України», №341-VI.

Народні депутати України — члени фракції «Блок Юлії Тимошенко» у Верховній Раді України висловлюють своєму другові й колезі Соколову Михайлу Володимировичу, його рідним та близьким щире співчуття у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Володимира Сергійовича.

На Любешівщині знову свято

БАТЬКІВСЬКА ЗЕМЛЯ КЛИЧЕ

Ось уже десять років, починаючи з 1998-го, Адам Іванович Мартинюк є народним депутатом України. Він народився у багатодітній селянській сім'ї в селі Ветли Любешівського району Волинської області, там і нині проживають його старенькі батьки — Іван Йосипович та Євдокія Андріївна, їхня велика і працююча родина.

Саме там, на західно-північному кордоні нашої української землі сформувався його характер, починався його трудовий шлях. Він змалку цінував працю, виходив у колгоспне поле із сапою, з косою на сінокіс, частенько трудився на тракторі, випрошуючи його управління у дядьків-механізаторів.

Саме звідси, з мальовничого волинського краю, Адам Мартинюк з батьківським напуттям пішов у велике життя — з відзнакою закінчив Луцький педінститут імені Лесі Українки, працював в Інституті суспільних наук Академії наук України, служив у лавах Радянської Армії, нині офіцер запасу, працював на партійній роботі у Львові й Києві, займався журналістською діяльністю, був Першим заступником Голови Верховної Ради України трьох скликань поспіль.

Мабуть, кожен з нас був свідком пристрасних і принципових виступів і заяв Адама Івановича з парламентської трибуни в ході дискусій при обговоренні церковних законопроектів і постанов. Ми бачили першого віце-спікера вмілим і впевненим під час ведення засідань, коли він своїми глибокими знаннями і багатим життєвим досвідом, здоровим глуздом і винятковою пам'яттю, спокійною врівноваженістю і холоднокровністю, примноженими властивим йому поліським гумором, міг «розрулити» найскладніші й найзапаліші проблеми. Практично він завжди знаходив прийнятну «золоту середину» в протиріччях сторін, робив правильні висновки і забезпечував кон-

разу був свідком тих складних і малих справ, які він робить для поліпшення добробуту людей, особливо фронтовиків, ветеранів праці, чорнобильців, багатодітних сімей.

Ось і недавно під час своєї відпустки народний депутат, перший заступник голови парламентської фракції комуністів, голова міжфракційного депутатського об'єднання «Волинь» Адам Мартинюк знову побував на Любешівщині. Три напружені дні, кожен з них насичений важливими й святковими подіями, які мають непересічне значення для місцевих мешканців.

У рамках повної газифікації району, якій він активно сприяє, відбулося запалювання «блакитного вогника» в селах Невірі і Ветлах. Тим самим вони поповнили перелік уже газифікованих з його допомогою Любешіва, Бірок, Малої Глуші, Щитині, на черзі — Мукошин та інші населені пункти.

На урочистих мітингах у Невірі і Ветлах виступили сільські голови Микола Фурчик і Любов Павлик, голова райдержадміністрації Василь Корець, голова районної ради Валерій Панасюк, заступник голови облдержадміністрації Василь Дмитрук, заступник голови «Волиньгазу» Роман Ілляшик, начальник управління газового господарства Петро Болібрух та інші. Й у кожному виступі були щирі слова подяки Адаму Івановичу та іншим спонсорам-доброхотцям.

Бурхливими оплесками одностельчани зустрічали виступи Адама Мартинюка, який по праву запалив перший газ, що обігріватиме хліборобські оселі.

Разом з керівниками району Адам Іванович побував у селі Лобна, де у 1943—1944 роках

ремонту музею народні депутати-комуністи скерують 100 тисяч гривень своїх власних коштів.

Під час поїздки Адам Іванович ознайомився з будівництвом школи у селі Мукошин, православної церкви в селі Погуляниці, а в рідних Ветлах побував у сільській раді, дільничній лікарні, пожежній частині, ознайомився із завершенням будівництва актового залу середньої школи, яка споруджена з його участю і є однією з кращих в області. Всі ці об'єкти зводяться чи капітально ремонтуються за рахунок залучених народним обранцем коштів спонсорів-благодійників.

До речі, у такий спосіб лише за останні роки на рідну Любешівщину зусиллями Адама Івановича надійшло понад п'ять з половиною мільйонів гривень. Завдяки його піклуванню у с. Мукошин споруджено Народний дім, до складу якого входять клуб, бібліотека, фельдшерсько-акушерський пункт, відділення зв'язку, у с. Любешівська Воля став до ладу новий клуб, у райцентрі здано в експлуатацію чудовий, без перебільшення, найкращий серед такого рівня в області стадіон «Колос».

Реконструються клуби в Березичах, Люб'язі, Хоцуні, Щитині, у Бихові, облаштовані кладовища в Селіску і Ветлах, відремонтовано школи в Люб'язі і В'язівно, дитячі садочки в Любешові й Деревку, ФАП в Шлапані і Люб'язі. А віруючі 16 населених пунктів одержали відчутну допомогу для зведення духовних храмів.

Служать людям санітарні автомобілі та інше сучасне медобладнання і різноманітні ліки, виклопотані для районної і Ветлівської дільничної лікарень та інших лікувально-профілактичних установ. Зміцнено матеріально-технічну базу райуправління міліції, редакції газети «Нове життя», районного Будинку культури і районної бібліотеки. У скрутний час холодин допомагав установам та населенню вугіллям. Попереду — захоплюючи задуми щодо асфальтування доріг на території району, повна його газифікація та інші заходи.

Не перелічити фактів допомоги окремим землякам у розв'язанні різноманітних життєвих питань. Ось рядки одного з численних листів до народного депутата:

«Шановний Адаме Івановичу! Знаючи, що Ваше серце не байдуже до чужої біди, ми звернулися до Вас із проханням надати нам матеріальну допомогу для придбання слухових апаратів нашому синові Андрійку, — пише сім'я Нестеруків із села Погулянка. — З того щасливого дня для нас часу минуло півтора місяця. Великим, приємним здивуванням було те, що наш Андрійко став промовляти роками очікувані слова «мама», «баба». Ці слова синочок говорить завдяки Вам, дорогий Адаме Івановичу... Вдячних Вам людей з кожним роком стає дедалі більше. Наша сім'я вірить в те, що мине небагато часу, і наш Андрійко прийде до Вас зі словами вдячності, промовляючи їх сам».

Як бачимо, відповідно до своїх високих повноважень Адам Іванович наполегливо працює на благо як нашої країни, так і своїх земляків. Тож і

не дивно, що на останніх виборах до Верховної Ради України у вересні минулого року за список Комуністичної партії, кандидатом у народні депутати від якої був і А. І. Мартинюк, у Любешівському районі проголосували 20 відсотків виборців, що є найкращим результатом для КПУ серед усіх районів України.

У Любешові відбулася зустріч Адама Івановича з депутатами районної і сільських рад. У своєму виступі він детально розкрив зовнішню і внутрішню політику держави, зупинився на важливих соціально-економічних завданнях, розповів про законотворчу діяльність парламенту, поділився думками щодо роботи органів місцевого самоврядування, відповів на численні запитання народних обранців.

Прийнято рішення, щоб фракція комуністів у районній раді, місцевий актив розробили цілеспрямовану програму вирішення за допомогою народного депутата найгостріших соціально-економічних проблем району на 2008—2009 роки.

Конкретна, змістовна розмова з приводу перспектив подальшого розвитку відбулася також з керівництвом району, керівниками управлінь і виробничих господарств Василем Гріневичем, Адамом Курінчуком, Михайлом Шубалим, Віктором Симоновичем, Василем Матейчиком, Петром Горшаром, Сергієм Хвесиком, Василем Зімічем, Петром Бушиком та іншими.

Всюди, де побував народний депутат України Адам Мартинюк, відбувалися зустрічі з виборцями. Відверто говорили про наболілі питання директори шкіл Лариса Юхимук, Раїса Крат і Надія Колтунович, лікар Андрій Костюк, ветерани Андрій Грицюк, Андрій Мартинчук, Березичівський сільський голова Василь Романюк, жителі сіл Надія Божко, Ігор Баранов, Ольга Мадерук, Марія Ковшук, Анатолій Яцик, Марія Солошик — всього майже 50 осіб.

Звичайно, люди разом зі своїми щоденними побутовими проблемами і проханнями радили Адаму Івановичу і його колегам-комуністам і надалі сприяти відродженню України, зміцненню її національної безпеки і оборони, забезпеченню реальної політичної та економічної незалежності, підвищенню добробуту і соціальної справедливості, захисту конституційних прав і свобод кожної людини.

Отож у робочому блокноті Адама Мартинюка з'явилися нові людські проблеми — будівництво і ремонт доріг та мостів, допомога дитячим садкам, навчання дітей, працев-

лаштування молоді, лікування людей, спорудження шкіл і церков, інші виробничі та життєві питання...

Як кажуть, є над чим працювати. І Адам Іванович запевняв, що він гідно представлятиме земляків у вищих органах влади, разом зі своїми товаришами по партії самовіддано служитиме рідному народу і державі.

У ході поїздки відбулася зустріч з ректором Луцького національного технічного університету Віктором Божидарніком, який повідомив про присвоєння рішенням Вченої ради Адаму Мартинюку звання почесного доктора університету за суспільно-значущий вклад у розвиток державного будівництва, видатні заслуги в галузі освіти, науки та культури, за вагоме сприяння та великий особистий внесок у становлення і розвиток Луцького національного технічного університету, в посиленні ролі та зміцненні його авторитету як освітньо-наукової та культурної інституції.

Треба сказати, що Адама Івановича зустрічали як почесного і бажаного гостя — з хлібом-сіллю, з букетами квітів, з концертами художньої самодіяльності. Люди від усієї душі дякували йому за все те добре і корисне, що він зробив і робить для них, поздоровляли його з недавнім днем народження, бажали йому і його сім'ї щастя і міцного здоров'я, довгих років життя, говорили, що в церкві моляться за його успіхи.

Можна було б навести багато простих і щирих слів, почутих мною на Любешівщині. Наведу слова пенсіонерки Віри Маковської, яка свого часу очолювала Ветлівську сільську раду:

— Ми пишаємося тим, що у нас є такий знаменитий земляк, як Адам Мартинюк. Кожен приїзд цього авторитетного та відповідального політичного і державного діяча — то справжнє свято для всіх нас. Без його уваги не залишається жодна людина, жодна проблема. Ми знаємо його невтомних батьків і його велику родину. Знаємо нашого Адама з дитячих літ, вчимо на його прикладі своїх дітей й онуків. Ми низько вклоняємося нашому видатному і улюбленому політику за глибоке розуміння і постійну підтримку, за гаряче бажання допомогти людям. Ми чекаємо на нові приїзди народного депутата на рідну волинську землю і просимо Бога благословити його кожен крок, його кожен день. Щастя і здоров'я Вам, наш дорогий і шановний Адаме Івановичу!

Іван ГАВРИЛИШИН,
журналіст.

кретні й результативні рішення та дії. Усе це гарантує йому авторитет і повагу в усіх політичних колах суспільства.

Та серцем і душею Адам Іванович завжди біля рідної батьківської землі. Високий життєвий злет доповнюється його щирістю і добротою, порядністю і скромністю до простих людей, яким він цілком і повністю присвятив свою діяльність. У міру своїх можливостей як тільки може допомагає жителям району, старається виконати буквально кожне прохання.

Мені не раз доводилося бувати з Адамом Івановичем на його малій батьківщині. І що-

діяло партизанське з'єднання під командуванням двічі Героя Радянського Союзу Олексія Федорова. Відвідав музей партизанської слави, який зараз ремонтується і реконструюється. Поклав квіти до могили Героя Радянського Союзу Володимира Бондаренка, який пустив під укіс 11 ешелонів противника і знищив 300 гітлерівців, а також до братської могили радянських партизанів, які загинули в боротьбі з німецько-фашистськими окупантами. Тут же, як мовиться, на місці, у телефонному режимі з лідером фракції КПУ Петром Симоненком було погоджено, що для завершення капітального

«Хто є хто» на вітчизняному олімпі

Проблема іміджу країни, регіону, підприємства, бізнесмена чи політика нині є однією з гострих та актуальних не тільки в Україні, а й в інших державах світу.

Зважаючи на це, вже впродовж 11 років один із найбільших національних видавців «Український видавничий консорціум» на чолі з істориком Вадимом Болговим створює і видає серії іміджевих довідково-біографічних видань «Хто є хто» в різних сферах суспільного життя України. Найвідоміші з них є щорічні видання «Хто є хто» в регіонах України, «Новітня історія України», «Україна в III тисячолітті», «Міста та села України», «Україна аграрна», «Україна промислова», «Україна транспортна», «Україна туристична», «Банкіри України» тощо.

Мета цих видань — представити вітчизняній громадськості та світовій спільноті інтелектуальний і кадровий потенціал України, сприяти формуванню позитивної громадської думки про її розвиток за роки незалежності, допомагати національним виробникам у просуванні вітчизняної продукції на зарубіжні ринки, увічнити імена людей, які відіграють значну роль у житті української держави,

зберегти для майбутніх поколінь пам'ять про складну історію становлення її незалежності.

Видавничі проекти здійснюються за підтримки секретаріату Президента України, Кабінету Міністрів України, комітетів Верховної Ради України, народних депутатів України, центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, Національної академії наук України, дипломатичних представ-

ництв зарубіжних країн, громадських організацій в Україні.

Нині консорціум працює з-понад 100 видавничими проектами, загальний тираж яких становитиме більше мільйона примірників. Одним із таких проектів, який побачить світ вже у травні 2009 року, є «Хто є хто. Україна політична». В цьому виданні передбачається показати інтелектуальний і кадровий потенціал політичної еліти України, місце та роль політичних партій, окремих політиків у розбудові української держави, розвитку демократії та парламентаризму.

Політичні зміни в українському суспільстві, внаслідок руйнації радянської політичної системи і відмови влади від комуністичної ідеології, зумовили поведінку та дії нової владної еліти, яка почала формуватися в умовах незалежної держави.

Політичний клас, правляча еліта представляє собою вищі соціальні прошарки, які володіють атрибутами впливу, зосередили у своїх руках реальну владу в основних сферах життєдіяльності держави. Це і депутатський корпус парламенту, і адміністративно-управлінська еліта, і еліта судової влади, і дипломатична еліта, і лідери політичних партій, громадських рухів, керівники аналітичних, політологічних центрів, фондів. Безумовно, до політичної еліти належать не тільки представники правлячого авангарду, а й верхівка опози-

ційних політичних сил (партій, рухів, інститутів громадянського суспільства, громадськості). Доцільно вважати елітарною складовою політичного олімпу представників політизованої інтелігенції — керівників і провідних співробітників ЗМІ, суспільствознавців академічної науки, керівників і професуру навчальних закладів, представників творчих спілок та організацій, які беруть активну участь у політичному житті. І хоч би як критично ми до неї ставилися: за роки незалежності за її участі українська держава відбулася в усіх формальних вимірах.

Проблема місця і ролі правлячої політичної еліти, політичного класу в становленні української державності останнім часом інтенсивно досліджується політично наукою. Відбуваються «круглі столи», наукові конференції.

Хто ті люди, що нині мають безпосередню причетність до управління державою, за які заслуги український народ довірив їм керувати нею, з якої вони землі, хто їхні предки, де вони виростили, навчалися і працювали? Відповіді на ці запитання читач знайде в оновленому енциклопедичному виданні «Хто є хто. Україна політична».

Інформаційними партнерами проекту стали газети «Голос України», журнал «Віче».

Олександра ІВАНОВА.

Б'ють не паспортом

Чи стане Крим таким само спекотним, як Кавказ, не в кліматичному, а у воєнному сенсі, — запитання, яке лягло нині у «порядок денний» кожного, хто стежить не лише за прогнозом погоди. Але що важать самі по собі тривожні заклики до пильності або поблажливі поради не переймаються «безпідставною аналогією» з Південною Осетією, якщо за цими біполярними позиціями — «випалена земля» бездіяльності української влади з усіма її гілками і з усіма її чільниками протягом сімнадцяти років незалежності? Проблема далекі складніша, ніж обрання правильної стратегії оборони півострова з Сарича, Тузли і Перекопу...

Посол України в Словаччині Інна Огнівець (свого часу пані дипломат брала участь у переговорах з представниками російської сторони про врегулювання діяльності ЧФ у Криму) наприкінці минулого тижня в інтерв'ю Бі-бі-сі заявила, що офіційна Москва веде хоч і приховані, але дуже активні дії з надання російського громадянства мешканцям півострова. Поширення цього статусу, за словами посла, «дає Російській Федерації можливість у будь-який момент заявити, що порушуються права так званих «соотчественників». А для цієї заяви досить елементарних провокацій, які ми неодноразово спостерігали в Криму...» МЗС України в курсі незаконних дій своїх російських колег, але, як стверджує пані Огнівець, «досить важко контролювати цей процес».

Масове придбання кримчанами «дубликата бесценного груза» з двоголовим орлом на обкладинці і є, вважає вона, однією з причин, чому «невипадково наступною після Грузії може бути Україна».

Цю політичну теорему одні сприймають як аксіому, інші — як брехню і маячню, шкідливішу за генетику в радянській ідеологічній науці. Кажуть, один із депутатів-кримознавців навіть пообіцяв здійснити публічне «харакірі», якщо йому доведуть факт співіснування тризуба й орла в одній кишені. Щоб не спровокувати здійснення необачної обіцянки — і так з кворумом у сесійній залі постійна недопруга, — не зазиратимемо в «широкі штанини» мешканців нашого крайнього Півдня. Бо й так відомо, що кремлівських «миротворців»

там є кому зустріти: якби збереглася звичка від захоплення кидати догори «чепчики», червоні з відтінками і біло-блакитні панамми, не кажучи вже про триколір російських громад і «проривів», встелили б «визвольними» танками дорогу від Севастополя до Армянська. Тим паче що не тільки нашим емзеесівцям важко «контролювати процеси», а й спецслужбам складно наморщити чоло над виконанням завдань, покладених на них, зокрема, законодами про оперативно-розшукову та контррозвідувальну діяльність. Якщо вся українська «чехістська рать» безпорадна перед сотнею двома бабць з антинатовськими гаслами чи ополченнями Вігренко — для чого ми платимо податки на утримання такого «щита» національної безпеки й територіальної цілісності?

Ще «веселіша» ситуація у «найвищих верхах». Якщо для секретаріату Президента й уряду важливіше за все «бряцання» взаємними обвинуваченнями, для глави держави і прем'єра — з'ясування, хто з них більше любить народ, а для парламенту — яка фракція демократичніша, захист національних інтересів виноситься за дужки як неактуальний законопроект. Поразки, чи то від неспроможності, чи то просто від нерозуміння важливості просвітительської роботи, в інформаційних війнах — найгірша диспо-

зиція для гіпотетичної відсічі агресивних миротворців. У гамі тотальних ганебних сварок, непристойних конфліктів і дрібниць — справді до мишачого рівня — міжусобиць можна прогавити не тільки переорієнтування цілей крейсера «Москва» на 180 градусів, а й гуркіт чужих танків по Хрещатику. Яка тут, до біса, втіха від того, що українська армія потужніша за грузинську?

Ії ефективність може дорівнювати лише заспокоєнню від свіжих обіймак Володимира Путіна не зазіхати на українську територію. Мовляв, «Крим не є спірною територією. Росія давно визнала кордони сьогоднішньої України... Питання про якісь такі цілі для Росії віддає провокаційним сенсом...» Суто російська гарантія миролюбності й добросусідства! Бо що, як не «провокаційний сенс» криється в шойно оприлюднених Президентом Медведевим «п'яти принципах» нової зовнішньої політики РФ? Читаєш їх і бачиш навіть не добре забуті, а просто переписані імперські постулати. Колись під пісню «Хотят ли русские войны» заливали кров'ю бруківки Праги і Будапешта. Тепер Москва, «не конфронтуючи з жодною країною», здійснюватиме лише миротворчу діяльність на засадах основних принципів міжнародного права. Як відбилися ці принципи на руїнах Горі — показують телекадри. Як вони здійснювалися в тій самій Абхазії і Придністров'ї, автор цих рядків уже розповідала в публікаціях після повернення з «гарячих то-

чок» у цих регіонах. Тоді не один абхазський ополченець чи придністровський гвардієць розповідав про дивовижну тактику «союзників» — ударити в спину, коли, здається, вже перемога світить у приціл автомата. Не вірили, найвні, що геополітичні інтереси «миротворців» вимагають не пісенної тишини, а вогняного пороху у конфлікт.

До речі, «неконфронтація» не перекреслює і подальших намірів бути присутньою всюди, куди дотягнеться перст нападків Юрія Довгорукого. У Росії є регіони з її привілейованими інтересами, і вона «дуже уважно» працюватиме там. Ступінь цієї уважності, звісно, залежатиме і від поведінки суб'єктів інтересів. У них є вибір», — миролюбно натякнув пан Медведев. Враховуючи, що наша — навіть не дуже наполеглива — чемність часто не влаштовує Кремль (он, Лужков знову закликає владу РФ «поставити Україну в куток», переклавши з нею договір під надиктований варіант), можна собі уявити «привілеї» нашої «привілейованості»! І, нарешті — пріоритетний принцип — захист життя і гідності російських громадян, хоч би де вони перебували. Хочеш ще однієї української школи в Криму — уважай, як кажуть у Галичині, на чужу гідність. Бо доки у Києві почухаються, доки перетягнуть, як розлізу ковалю, вже міфічні якісь повноваження, з Москви захисники ображених «іхніх» вдарять не паспортом...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

РЕПОРТАЖ

«Тримайся подалі від політики, а то буде гірше», — попереджали власницю кафе «Прибой» Ольгу Бортникову в одній з райдержадміністрацій Севастополя. Після акцій проти участі ЧФ у війні з Грузією і демонстрації з нагоди Дня незалежності України «Студентського братства», які збиралися біля цього кафе і навіть залишали там свої прапори і плакати, минулого тижня на території кафе «Прибой» біля площі Нахімова в Севастополі зайшло близько двох десятків людей. Серед них троє в міліцейській формі. «Комплексна перевірка!», — сказав один у цивільному.

Не надавши жодних документів, ані посвідчень, вони почали ставити найрізноманітніші запитання власниці кафе Ользі Бортниковій. Одночасно чоловіки

Два погляди на перебування російського флоту в Криму

трошили обладнання, перекидали столи, скидали продукти прямо на підлогу. «Це був справжній погром, розбійна акція, грабіж», — розповідає Ольга. — Мене ніхто не захотів захистити, навіть міліція».

Як з'ясувалося, її дружба з хлопцями зі «Студентського братства» розпочалася давно, коли кілька років тому ця жінка через суд відвоювала своє право приватної власності на кафе і невелику ділянку землі у представників Чорноморського флоту Росії. Був час, коли військовослужбовці ЧФ РФ навіть блокували територію закладу. Тоді на захист українського підприємця й стало «Студентське братство».

Як з'ясував «Голос України», такі випадки не поодинокі. Справа в тому, що більшість чиновників, які працюють в Севастопольській міській адміністрації, більшість депутатів міськради, більшість чиновників в інших держав-

них структурах є колишніми військовослужбовцями Чорноморського флоту Росії, які вийшли на пенсію, пояснює Микола Владзімський, засновник сайту «Українське життя в Севастополі». Наприклад, Севастопольським державним регіональним телебаченням керує колишній офіцер ЧФ. «Кадрової політики з боку держави в Севастополі на відчувається», — скаржаться українці.

З ним не згодний Геннадій Басов, керівник громадської організації «Русский выбор». «Це нісенітниця. Такої статистики не існує, — рішуче стверджує він. — Що ж до міськради, то депутатів обирають люди. І нічого звинувачувати виборців в їх симпатіях. Коли кораблі ЧФ поверталися від берегів Грузії, тисячі севастопольців зустрічали їх квітами і вигуками «Росія!». Нам потрібні дружба і єдність з Росією. Чорноморський флот — це наша надія і безпека».

«ЧФ — це бряцання зброєю і залякування, — відстоює протилежну думку Микола Владзімський. — Його роль — демонстративно-імперська. Останнім часом відчувається також досить цікавий і небезпечний процес переходу від фактичної військової окупації з боку росіян до комерційно-бізнесової окупації. Гроші з Росії перекачуються через структури ЧФ до Криму і тут скуповуються нерухомість, земля, організовуються підприємства. Це на шкоду Україні, зменшує українську присутність в господарській діяльності».

«Поки Чорноморський флот перебуває в Криму, тут буде стабільність, порядок і спокій. І ми робитимемо все можливе, щоб він тут залишився назавжди, — не погоджується з співрозмовником Володимир Тютін, керівник партії «Российский блок». — Ми не уявляємо собі Севастополь без Чорноморського флоту. Що ж до взаємовідносин росіян і українців,

то це взаємовідносини одного народу. Це один народ, одна нація, одна історія, одна культура. Ми один одного не розділяємо».

«Росіяни в Криму здебільшого — це агресивні люди, які ненавидять українців», — розповідає Богдана Процак, голова «Спільки українських жінок». Тендітна жінка носить зачіску з косою в національному стилі і вдгає зазвичай спідницю з вишиванкою. «Наприклад, я боюся їхати в тролейбусі, бо там як раз їдуть безплатно ті бабусі, які прямо так і кажуть: «Ми вас, хохлів, ненавидимо». Ми знаємо, що міліція нас не захистить. Нам розбивають вікна, відкрито погрожують».

За словами співрозмовників, у севастопольських кіосках немає газет українською мовою, на розкладах та у магазинах немає фільмів українською мовою, зайти в книгарню — жодної книгу українською мовою. Попит є, адже в Севастополі з населенням близько 380 тисяч проживають понад 70 тисяч українців, але він не задовольняється. В місті 74 школи, і тільки одна — з викладанням українською мовою. Чи можна це пояснити ринковими відносинами або демографією?

Михайло ГРЕЦКИЙ.

Яка тут, до біса, втіха від того, що українська армія потужніша за грузинську?

Ключі від квартир у новому дев'ятиповерховому будинку вручені 66 родинам гірників, які загинули під час аварій наприкінці 2007 року на орендному підприємстві «Шахта імені Засядька» (Донецьк), *повідомляє наш власкор Ліна КУЦ*

У Луцьку на п'ятдесят відсотків зросла вартість проїзду у міських тролейбусах *(Укрінформ)*

У НОМЕР

Роботодавці не платять навіть копійчаних зарплат

Майже двадцять шість мільйонів гривень заборгували роботодавці працівникам Кіровоградщини. Більше п'ятдесяти шести відсотків цієї суми — борги діючих, або, як їх називають, — економічно активних підприємств. Яку ж реальну зарплату отримують мешканці Кіровоградщини, що її так важко виплачувати? В середньому вона становить трохи більше півтори тисячі гривень. Удвічі більший від обласного середній показник рівня оплати праці у фінансистів, податківців та працівників трубопровідного транспорту. А найнижчий він традиційно у працівників сфери охорони здоров'я, початкової загальної освіти, торгівлі, культури та мистецтва, а у промисловості — на підприємствах із оброблення деревини, виробництва шкіри й шкірвиробів, текстильного виробництва. Тут розмір заробітної плати нижчий від середнього на чверть. Варто зазначити, що вказані дані отримані без урахування заробітної плати найманих працівників малих підприємств та зайнятих у фізичних осіб-підприємців. Проте вони загальну картину навряд чи поліпили б.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Під час відкриття нового планетарію було встановлено прямий зв'язок із космічною станцією

Здійснити віртуальну космічну подорож тепер можна в новому планетарії, який споруджено в Донецьку. Його відкриття було приурочене до Дня міста та Дня шахтаря. Зал оснащено сучасним цифровим обладнанням: проекторами тримірного простору, професійними звуковими та візуальними системами, встановлено спеціальне програмне забезпечення. Загальна вартість проекту становить близько 25 мільйонів гривень. Донецьк — єдине місто в Україні і одне з небагатьох у світі, де діє такий планетарій. У зірковому залі на 88 місць — м'які крісла, в яких напівлежачи можна спостерігати за зображенням на куполі.

«Мамо, а ми справді крутимося?» — перепитувала якась дитина на одному з перших сеансів. Під час демонстрації складається враження польоту крізь галактики. В будь-якому разі, льотчик-космонавт СРСР, уродженець Горлівки Донецької області Олександр Волков, який був почесним гостем на відкритті планетарію, зізнався, що відчуття — майже як у кабіні космічного корабля. Цікаво, що син знаменитого земляка Сергій — теж космонавт і є командиром екіпажу міжнародної космічної станції. Завдяки таким родинним зв'язкам донеччани стали свідками «прямого зв'язку» із космосом: під час урочистостей на мобільний Волкова зателефонував син. Батько приклав трубку до мікрофона, і всі присутні почули привітання з космосу. «Що там видно згори, який Донецьк?» — запитав міський голова Олександр Лук'янченко. «Півтори години тому ми пролітали над Україною, Донецьк було видно дуже добре. Зараз хмарно, під нами — океан», — відповів Сергій Волков. Після цього батько з сином продовжили розмову, але вже без мікрофона.

Ліна КУЦ.

Спека скінчилась, але пожежі над і навіть під землею тривають

Цими днями під час об'їзду річки Хорол на території Іваново-Селищенської сільської ради, біля сіл Романівка та Радалівка, було виявлено два осередки займання торф'яних масивів. Площа пожежі становила 1,2 га. Про це кореспонденту «Голосу України» розповіли в прес-службі ГУ МНС України в Полтавській області.

Для гасіння було залучено 1 автоцистерну та 5 осіб особового складу районного відділу МНС, а також техніку та працівників місцевого приватного сільськогосподарського підприємства. Водночас на відстані 4-х кілометрів від села Біляки Семенівського району також було виявлено займання торф'яників. Нині силами працівників МНС усі пожежі ліквідовано. Загальна площа займання становила близько 2 га, **повідомляє наш власний кореспондент у Полтавській області Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Якщо причиною займання торф'яників

є, здебільшого, спека, то у селі Врублівка Лутугинського району вісім сімей залишилися без даху над головою через людську недбалість. За версією пожежників, у цьому селі хтось запалив суху траву на горіщі одного з покинутих будинків. Вогонь швидко поширився і знищив сім покинутих будівель та пошкодив вісім житлових. На щастя, обійшлося без жертв. Нині винуватців пожежі розшукують правоохоронці, а місцева влада підраховує збитки, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

На знімку: під час гасіння торф'яників.
Фото надано прес-службою ГУ МНС України у Полтавській області.

Їздити в маршрутках стало дорожче
Столичні перевізники ніяк не складуть собі ціни

Не встигли кияни звикнути до старих «нових» цін за проїзд, як їх приголомшили черговим подорожчанням. З 1 вересня приватні перевізники підвищили тарифи на довгих маршрутах. У середньому — на 50 копійок. Тепер за дорогу на роботу й назад доведеться викладати додаткові гривні. І на досягнутому, обіцяють підприємці, вони не зупиняться. До кінця року мають намір накрутити ціни до 3 гривень!

Скільки грошей «з'їсть» нове подорожчання, підрахувала киянка Ганна Романова.

— Якщо раніше в день на маршрутки йшло мінімум 3 гривні, то тепер буде 4—5. Разом на місяць — від 120 до 150 гривень. Куди це годиться? — обурюється вона. Про подорожчання жінка довідалася, коли вже сіла в маршрутку: «Як звичайно, передала дві гривні й чекаю результату — 50 копійок. Замість цього одержала квиток, де вже зазначено: «Проїзд — 2 гривні».

Загалом новину кияни

сприйняли в штики. Багато хто має намір пересісти на громадський транспорт, а хто молодший — вже готується до піших прогулянок.

— Я щойно з канікул повернулася і тут такий шок — маршрутки подорожчали! Буди, мабуть, на своїх двох бігати, — каже студентка Тетяна Градська.

Самі ж приватники впевнені: у столиці до нових цін незабаром звикнуть. А працювати у збиток їм не по кишені. З чим пов'язане нове подорожчання, «Голос України» спробував довідатися в

Асоціації приватних перевізників України «Столиця». Але там про нові тарифи нібито не чули й коментувати підвищення цін відмовилися, зазначивши лише, що встановлювати свою плату за проїзд — прерогатива самого перевізника.

Тим часом, переглянувши договори з маршрутниками, столична влада вплинути на ситуацію може лише в єдиному разі — збільшуючи кількість комунального транспорту й роблячи його комфортабельнішим.

Наталя ОВДІЄНКО.

Тридцять два закарпатці — власники «Славути»

Ключі від них голова облдержадміністрації Олег Гаваші вручив інвалідам війни та загальному захворюванню. А придбали автоївки за рахунок держбюджету та гуманітарної допомоги. Перед цим спецавтомобілі вже отримали 17 закарпатців. Торік ця цифра становила 125 автомобілів. До кінця року, сказав Олег Гаваші, вона буде не менша. Нагадаю, що нині в черзі на одержання автомобіля очікують майже 1400 інвалідів. Для того, щоб ця черга рухалася швидше, в області розроблять окрему програму для концентрації коштів з державного й обласного бюджетів та гуманітарної допомоги.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ФОТОФАКТ

У Києві громадська організація «Фонд Івана Гончара», яка підтримує проекти, пов'язані зі збереженням та популяризацією української народної культури, відзначила п'ятиліття.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЮВІЛЕЙ	
<p>Колектив «Голосу України» щиро вітає нашого власного кореспондента у Рівненській області Олександру Юркову із 50-річним ювілеєм!</p> <p>Залишайтеся завжди таким же чудовим професіоналом, мудрим, працюючим, наполегливим у досягненні мети журналістом, чуйним до проблем людей та готовим завжди прийти їм на допомогу.</p> <p>Щастя Вам, Олександро Давидівно, здоров'я, успіхів, творчого натхнення і вдячних читачів іще багато-багато років.</p>	

День і ніч гуляє вся Одеса

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На день міста в Південну Пальміру із країн далекого й близького зарубіжжя прибуло понад 200 тисяч одеситів. І недарма, адже до свята відреставрували першу в історії міста вулицю — Приморський бульвар (тут відбулася виставка квітів). Крім того, сьогодні очікується карнавальна хода, фестиваль вуличних театрів, рок-фестиваль, шаховий турнір, художні виставки, фестиваль польського кіно, гала-концерт на Потьомкінських сходах і концерт симфонічного оркестру на Думській площі, присвячений пам'яті великого одесита Давида Ойстраха. Пам'ятні подарунки одержать усі городяни, яким випаде щастя народитися в цей день. Ну а ввечері над Одесою спалахне святковий феєрверк.

День, однак, запам'ятається не тільки святковими заходами. Завершується реконструкція однієї з найбільших магістралей міста — вулиці Балковської, оновлена вулиця Тираспольська, відреставровані пам'ятники людям, які прославили Одесу: графові Михайлу Воронцову, Дюку де Ришельє, Йосипу де Рибасу, Францу де Волану.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Євросоюз на кавказькому роздоріжжі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Грузія закликала ЄС та окремі країни-члени запровадити санкції проти Росії. Про це йшлося у статті посла Грузії у Франції Мамуки Кукаві, оприлюдненій учора у французькій газеті «Монд», яку цитує УНІАН. «Зобов'язатися говорити єдиним голосом є головним для відповідальності Європи. Однак якщо 27 голосів надішлють роздільно один і той самий жорсткий месидж, здійснивши схожі конкретні дії, Росія отримає дуже чіткий сигнал», — переконаний посол.

Проте заяви багатьох упливових європейських політиків, які пролунали напередодні саміту, засвідчили те, що ЄС не готовий до таких радикальних кроків. В інтерв'ю телеканалу «Франс-3» міністр закордонних справ Франції Бернар Кушнер заявив, що проект підсумкової заяви позачергового саміту ЄС не містить санкцій. За його словами, це буде «збалансований текст». При цьому Кушнер визнав, що існують

розбіжності з питання дій ЄС відносно ситуації, що склалася на Кавказі.

За даними європейських видань, на позиції необхідності запровадження санкцій проти Москви стали Польща, країни Балтії, Великобританія та країни Скандинавії і, зокрема, Швеція. Водночас Італія, Бельгія та Німеччина виступали проти. «Ми продовжуємо мати Росію в ранзі нашого сусіда, і це в наших інтересах повернутися до нормальних відносин», — сказав одному з французьких видань міністр закордонних справ ФРН Франк-Вальтер Штайнмайєр.

Водночас прем'єр-міністр Великобританії Гордон Браун заявив, що Європі необхідно терміново шукати альтернативні шляхи поставок енергоносіїв, щоб «не опинитися в заручниках» Росії. Як передає радіо «Свобода», у статті, сьогодні опублікованій у британській газеті «Обсервер», Г. Браун виступає за серйозний перегляд відносин між ЄС і Росією.

Росія встановила стандарт реагування

В Росії уважно стежать за розвитком ситуації. За останні кілька днів президент Росії Дмитро Медведєв і прем'єр-міністр Володимир Путін дали кілька інтерв'ю міжнародним та вітчизняним ЗМІ, прояснивши позицію Кремля й попередивши, що від запровадження економічних санкцій, якими погрожує Брюссель, програє сама Європа.

Боротьба з однополярністю, заявляє Дмитро Медведєв, стане одним з п'яти ключових принципів російської зовнішньої політики поряд з неухильним дотриманням міжнародного права та підтриманням нормальних відносин з усіма державами.

Економічні та дипломатичні санкції щодо Росії малоімовірні, а її подальші відносини з НАТО залежать від дій північноатлантичного

блоку. Таку оцінку заявам з боку західних політиків дав глава російського уряду Володимир Путін: «Ми поводитимось цілком морально і в рамках чинного міжнародного права. Тому коли хтось із європейських країн хоче обслуговувати чийсь зовнішньополітичні інтереси, будь ласка, ми не можемо наполягати».

Москва не дозволить вбивати клин у її зв'язки з європейськими партнерами, але готова співробітничати з Америкою незважаючи на останні погрози Вашингтона на адресу Росії, заявив учора міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров на зустрічі зі студентами Московського державного інституту міжнародних відносин. Також Лавров обґрунтував дії Росії в зоні грузино-осетинського конфлікту, попередив США, що підтримка режиму

Через «ураган століття» в США провели наймасовішу в історії евакуацію

Ураган Густав, який уже окрестили «ураганом століття», вчора досяг берегів США. Як заявив губернатор штату Луїзіана Бобі Джиндал, у зв'язку з наближенням Густава на південному узбережжі країни провели наймасштабнішу за всю історію операцію з евакуації місцевих жителів. Близько 95 відсотків мешканців прибережної зони штату залишили свої будинки, а це майже 2 мільйони осіб.

Уже вчора місцева влада перекривала шляхи сполучення, що ведуть до потенційних зон біди. Закривалися автотраси, залізниці, припинялося авіасполучення. Адж на шляху урагану можуть опинитися 4,5 мільйона

осіб, майже 60 тисяч будинків можуть бути зруйновані. Під час шторму хвилі біля узбережжя Мексиканської затоки можуть досягти 9-метрової висоти.

Раніше Густав обрушився на Кубу, зруйнувавши в кубинській провінції Пінар-Дель-Ріо та на острові Молоді 86 тисяч будинків. Пориви вітру тут досягали швидкості понад 300 кілометрів на годину. Ураган завдав економічної шкоди, розмір якої становить сотні мільйонів доларів.

Нагадаємо, що в 2005 році більш як 1836 американців загинули під час руйнівного урагану Катріна. Збиток був оцінений у 81,2 мільярда доларів.

ФОТОФАКТ

На столичному Майдані Незалежності представники грузинської діаспори в Україні утворили живий ланцюг єдності.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Михайла Саакашвілі є історичною помилкою, і запропонував ввести ембарго на продаж Грузії зброї.

Вступивши в конфлікт у Південній Осетії, Росія довела, що вона повернулася на світову арену як відповідальна держава, котра може постояти за своїх громадян. Відповіддю на грузинську агресію «Росія встановила свого роду стандарт реагування, який перебуває в повній відповідності з чинним міжнародним правом, включаючи право на самооборону за статтею 51 Статуту ООН і включаючи наші конкретні зобов'язання стосовно до врегулювання даного конфлікту», — цитує Лаврова РІА «Новини».

«Дії Росії з примусу Грузії до миру стали зразком поміркованості, оскільки вони не ставили інших цілей, крім тих, котрі диктувала необхідність із забезпечення гарантії непоновлення грузинської агресії проти Південної Осетії та Абхазії», — відзначив міністр.

Дитсадок повертається під державний дах

Під кінець року в Луганській області відновлять роботу ще шість дошкільних закладів, причому половина — в сільській місцевості. В останні роки в регіоні триває робота з повернення об'єктів дошкільного виховання у комунальну власність. Торік під крило держфінансування повернулися більш як 30 таких закладів, до кінця 2008-го додасться ще 18. Крім того, на базі загальноосвітніх груп у шести містах і районах створюються комплекси для навчання майбутніх школярів.

Начальник обласного управління освіти і науки Ірина Цимбал каже, що потрібно проаналізувати темпи народжуваності в регіоні, щоб спрогнозувати потребу в дошкільних закладах у найближчому майбутньому й прорахувати необхідне фінансування. Ще одна мета — обґрунтовано довести необхідність виділення цих коштів у місцевих бюджетах.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Безробітні чоловіки не квапляться ставати до роботи

На Прикарпатті майже 2800 безробітних задіяні на оплачуваних громадських роботах на територіях, оголошених зонами надзвичайної екологічної ситуації. В основному, однак, — це жінки. Вони миють підлогу, відчищають від намулу приміщення, протирають замочки м'які меблі, прибирають території від сміття. Тим часом безробітні чоловіки ставати до роботи не квапляться. Сільські голови кажуть, що населені пункти зараз дуже потребують чоловічих рук. Аджє потрібно лагодити хвіртки та паркани, прочищати рови тощо.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Шахраї маскуються під соціальних працівників

Обласне управління праці та соціального захисту населення звернулось до пенсіонерів, щоб застерегти від шахрайства. А приводом стало те, що вкотре постраждала літня людина, яку обікрав чоловік, що назвався соціальним працівником. Пенсіонерка йшла на ринок по продукти, коли до неї підійшов молодий чоловік і сказав, що він — працівник управління праці та соціального захисту населення, назвав навіть номер кабінету, в якому працює, а ще додав, що він — сусід, живе поруч. Запитав бабусю, чому не заходить в управління, аджє там для неї є

пайок і надбавка до пенсії. Шахрай запропонував зразу зайти в управління і все оформити. Але дорогою йому хтось зателефонував: син у лікарні і на процедури терміново потрібно сто гривень. Молодик відповів, що в нього є тільки долари. Тоді бабуся і запропонувала все, що було у неї в гаманці. Оскільки це не перший випадок подібного шахрайства, соціальні працівники нагадують всім пенсіонерам, що послуги і виплати надаються тільки після особистого звернення в управління.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

СВІТ КОРОТКО

► ІНДІЯ

Національне лихо забрало 87 життів

Дуже сильна повінь на північному сході Індії забрала життя щонайменше 87 осіб, повідомили у МВС країни. Причиною розгулу стихії стала річка Косі, що розлилася. Після тривалих дощів річка, що бере свій початок у Гімалаях і впадає в Ганг, прорвала трикілометрову захисну берегову дамбу біля кордону з Непалом. Сотні військовослужбовців індійської армії на вертольотах доставляють допомогу в затоплені райони та евакуують мешканців.

Маштаб розгулу стихії вражає — затоплено близько половини округів штату. За допомогою майже 400 моторних човнів удалося переправити в тимчасові табори, що створюються на височинах, близько 66 тисяч осіб. Прем'єр-міністр Індії Манмохан Сінгх назвав ситуацію в Біхарі національним лихом. Він оголосив про екстрене виділення зі спеціального фонду 10 млрд. рубл (близько 238 млн. доларів), а також 125 тис. тонн продовольчого зерна для організації рятувальних робіт і надання допомоги населенню.

► ПАЛЕСТИНА—ІЗРАЇЛЬ

Палестинці хочуть повного врегулювання конфлікту

Палестинці не підуть на підписання проміжних і половинчастих мирних угод з Ізраїлем і продовжать наполягати на остаточному врегулюванні конфлікту у всіх його аспектах. Про це заявив радник палестинського лідера Саїб Орейкат. Нагадаємо, що глава ПНА Махмуд Аббас провів черговий раунд переговорів із прем'єр-міністром Ізраїлю Ехудом Ольмертом, який, як пише місцева преса, хотів би вже до середини вересня зафіксувати на папері домовленості, досягнуті майже за рік мирного діалогу. «Ми не допустимо, щоб фактор часу став мечем, націленим на наші шиї на шкоду змістовному боку мирного процесу», — підкреслив палестинський чиновник, додавши, що між сторонами залишаються серйозні розбіжності.

Однак в Ольмерта, що йде у відставку після виборів у правлячій партії «Кадіма», і у спонсора мирного процесу — адміністрації США, що напередодні листопадних виборів потребує хоча б видимості результатів своєї близькосхідної політики, є причини поспішати, зазначають місцеві політологи.

► ШРІ-ЛАНКА

Армія знищує «тамільських тигрів»

У зіткненнях із сепаратистами на Шрі-Ланці вбито щонайменше 42 бойовики із числа «тамільських тигрів». Згідно з офіційними даними, під час боїв у північній частині острова загинули також п'ятеро солдатів. Останнім часом армія проводить активну наступальну операцію із витіснення з цих регіонів бойовиків «Тигрів визволення Таміл Ілама», аджє у квітні цього року командував сухопутних військ Шрі-Ланки Саратха Фонсека висловлював сподівання покінчити з угрупованням до кінця 2008 року. За його словами, для цього потрібно щодня знищувати не менше десяти членів сепаратистського угруповання. Нагадаємо, «тамільські тигри» вже впродовж 25 років ведуть боротьбу за створення незалежної тамільської держави на півночі і сході Шрі-Ланки. Під час зіткнень за цей час загинули майже 70 тисяч осіб.

У столиці України розпочався марафон Київ—Варшава на підтримку Євро-2012. У ньому візьмуть участь не тільки спортсмени, а й інваліди на колясках.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Боротьба з однополярністю, заявляє Дмитро Медведєв, стане одним з п'яти ключових принципів російської зовнішньої політики

Півтора центнера сухих макових головок виявили та вилучили міліціонери Прикарпаття у вантажному мікроавтобусі, що рухався з Львівської області у Рогатинському районі, повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК

У Чернівцях відкрився унікальний реабілітаційний центр для дітей з ураженнями центральної нервової системи, на створення якого використано один мільйон триста тисяч гривень, повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА

Скоординовані дії — запорука успіху Євро-2012

Восьмого серпня весь світ, затамувавши подих, спостерігав за відкриттям Олімпійських ігор на стадіоні «Пташине гніздо у Пекіні». Яскрава феєрія, позначена національним колоритом у поєднанні з найсучаснішими технологіями, вражала уяву навіть експертів, що бачили багато спортивних подій такого рівня.

Спостерігали за відкриттям і в Україні. Але для нас це видовище, окрім суто спортивного значення та бажання підтримати своїх атлетів, мало ще одну мету — запозичення позитивного досвіду країни, що дійсно довела світу: китайці здатні проводити масштабні події на надзвичайно високому рівні. І запорукою їх успіху стало кілька чинників: об'єднання зусиль усіх гілок влади і звичайних громадян-волонтерів, чіткий розподіл обов'язків, надвисока відповідальність усіх причетних до організації та проведення спортивного свята.

У 2012 році очі мільйонів уболівальників будуть прикуті вже до України. Футбольний чемпіонат Європи в нашій державі, безумовно, відбудеться, і вже у вересні у Бордо ми очікуємо на позитивні висновки УЄФА щодо зусиль України з організації підготовки до Євро-2012.

Нам, насправді, є про що звітувати. Після візиту Мішеля Платіні в червні поточного року Президент України доручив уряду вжити термінових заходів щодо забезпечення підготовки до проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, в липні був виданий Указ Президента України «Про невідкладні заходи з підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу».

Певні зрушення вже є. Можна вважати майже вирішеним питання теоретичного розміщення учасників та гостей чемпіонату у приймаючих містах (за винятком Донецька), крім питань так званих «гарантій» інвесторів побудувати в термін і відповідно до вимог. За умови прискорення прийняття рішень місцевою владою про відведення

земельних ділянок, підстав для занепокоєння можливостями щодо розміщення не повинно виникнути. 14 вересня відкривається стадіон у Дніпропетровську, немає жодних сумнівів щодо вчасного введення в експлуатацію стадіону у Донецьку. Нарешті визначені джерела фінансування будівництва стадіону у Львові. Ще можна нагадати підписання меморандуму про аеропорти та про початок робіт з реконструкції НСК «Олімпійський» у Києві. На жаль, цим коротким переліком досягнення вичерпуються.

Водночас, незважаючи на неодноразові заклики Президента України до конструктивної та результативної роботи, досі немає чіткого алгоритму щодо реалізації невідкладних кроків з організаційного і планового покращення процесу підготовки до Євро-2012.

Я б хотіла зупинитися на питаннях, які викликають занепокоєння членів Координаційної ради з підготовки до Євро-2012. Йдеться насамперед про результат аналізу ризиків, а не про дорікання в адресу тих чи тих посадовців.

По-перше, планування. Більш як півроку доопрацьовується Генеральний план підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи-2012 року з футболу. Зрозуміло, документ цей об'ємний та складний. Але якщо ми так довго і з такими труднощами складаємо план, то його виконання викликає велике занепокоєння. Тим більше, що у нас поки

що немає достатнього досвіду контролю таких багаторівневих планів.

Термін підготовки Загальнодержавної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу спливає першого вересня поточного року. Хотілося б сподіватися, що хоч на цей раз уряд забезпечить не тільки дотримання термінів, а й належну якість одного з найважливіших документів. Тому що для нас це дійсно базовий плановий документ підготовки на законодавчому рівні.

По-друге, фінансування. Неможливо проаналізувати стан фінансування заходів з підготовки до Євро-2012 за рахунок коштів державного бюджету у приймаючих містах головними розпорядниками бюджетних коштів, оскільки немає відповідного порядку, не ведеться зведений облік та аналіз обсягів фінансування заходів з підготовки до Євро-2012 за рахунок коштів місцевих бюджетів. Не існує аналізу відповідності передбачених обсягів фінансування за Державної цільовою програмою з обсягами фінансування, запланованими у місцевих бюджетах. Зрозуміло, якщо немає якісного і вчасного моніторингу стану фінансування, то не може йти мова про коригування показників та обсягів, а це сьогодні вкрай потрібно.

Особливе питання — зміни до Державного бюджету 2008 року та формування бюджету на 2009 рік.

Однією із найбільш актуальних є проблема координації дій місцевих органів самоврядування із залучення позабюджетних коштів. Невиважений підхід до запозичення ресурсів шляхом позик чи емісії муніципальних облігацій може призвести до небажаних наслідків. На жаль, сьогодні це питання залишається поза увагою.

У замовному вбивстві крапку не поставлено, хоча вбивцю засуджено, замовника нібито ще шукають

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Тугий «вузол» конфлікту на дніпропетровському страховому ринку аналізувався в публікації «Мільйони за... аббревіатуру» («Голос України» № 53 від 27.03.2007 р.). Йшлося про спір у сфері інтелектуальної власності між страховою компанією «ДАСК» та страховою компанією «ФОРТ».

Скільки сивини додалося голові спостережної ради «Форт» Миколи Омельченку від усіх тих перипетій кількарічної судової тяганини? Відбулося близько сорока засідань судів усіх рівнів, проведено десятки експертиз — і рішення суду та висновки експертів були не на користь опонентів.

Вражаюча пропажа

Улітку 2006 року приголомшлива новина вразила індустріальний регіон. За загадкових обставин на власній дачі за 50 кілометрів від Дніпропетровська в с. Андріївці зникла дуже поважна особистість — генеральний директор обласного союзу промисловців і підприємців, голова правління Федерації організацій роботодавців Дніпропетровщини, народний депутат України першого скликання Микола Омельченко.

Висуваючи версії, місцеві ЗМІ нагадували, що потерпілий відомий в Україні ще з часів компартійних як заслужений будівельник України, секретар у Дніпропетровську — райкому, міськкому та обкому Компартії України. За характером — виважений, принциповий, неконфліктний. Ніколи не відбирав парківтики на бюро. Особливо уславив себе будівництвом, бо то була його професія. Завдяки такому стилю в партійній роботі за час його керівництва бурхливо розвивалася будівельна галузь, міське господарство, промисловість, щорічно збільшувалися обсяги будівництва житла, об'єктів соціальної інфраструктури.

Саме при ньому народжувалися нові житлові масиви Перемога, Тополя, Лівобережний, Парус та інші, вирішувалися транспортні проблеми. А відтак — споруджувалися мости, реальних обрисів набував метрополітен. Відкривалися нові трамвайні, тролейбусні, автобусні маршрути, зростали обсяги виробництва та потужність промислових підприємств. Тобто звідти очевидного сліду зведення рахунків із ним бути не могло. Представляючи індустріальну Дніпропетровщину у Верховній Раді України, за депутатський мандат не тримався, у компартійних чи інших політичних «тусовках» активістом помічений також не був. Отож і там «кінці» зникнення шукати не слід.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 14-Й СТОР.

Узаконені грабіжники

Ситуація з гральним бізнесом у Харкові — катастрофічна. Щорічно власники ігрових автоматів збагачуються на десятки мільйонів гривень. Усі ці гроші йдуть повз державну скарбницю.

Власники ігрових автоматів у Харківській області торік не заплатили в держбюджет жодної копійки податку на прибуток. Про це повідомив начальник Територіального управління Рахункової палати України у Харківській, Сумській і Полтавській областях Станіслав Косінов. Він зазначив, що підприємства, котрі спеціалізуються на азартних іграх, вносять у бюджет суму, яка не перевищує вартості придбаних ними патентів. Крім того, не всі підприємці мають ліцензії на здійснення цього виду діяльності. Одна ліцензія надає право відкривати декілька філій, унаслідок чого держбюджет торік, за приблизними розрахунками, втратив близько 90 мільйонів гривень. Проконтролювати доходи підприємств, пов'язаних з азартними іграми, складно, оскільки немає чинного законодавства, яке належним чином регулювало б і контролювало цей бізнес. Відсутність закону про азартні ігри та єдиного контролюючого органу вигідно, за словами чиновників, насамперед тим політикам, які лобіюють цю сферу діяльності. У контролюючих органів навіть немає точних даних про кількість підприємств, що займаються ігровим бізнесом. Так, у Харківській області, за різними даними, їхня кількість коливається від 10 до 86.

С. Косінов заявив, що оскільки ліквідувати гральний бізнес в Україні нереально, він має бути винесений за межі міста, в депресивні райони, щоб податки від цього виду діяльності йшли на розвиток цих територій. Так чинять у багатьох країнах світу, коли бажають дотримати золотого середина: і гральний бізнес зберегти, і відсунути його якнайдалі від довірливих і наївних клієнтів.

Тим часом у Харкові ігрові заклади відкриваються мало не в дитячих садках. У мікрорайоні, в яких я мешкаю, на відстані декількох сотень метрів одна від одної розташовано три школи. Та ігрових залів на цій території разів у три більше. І розміщені вони так, що ні школяр, ні інший житель тутешніх будинків не може пройти, щоб не перечипитися за цього технічного грабіжника: у прибудовах до зупинок суспільного транспорту, у продуктових магазинах, у рюмочних, де народ на підпитку не дуже контролює свої дії, і навіть у

спеціально куплених під цю справу розкішних приміщеннях. Вогні реклами цих закладів — найпомітніші.

Такий само стан речей у всьому місті. Не виняток навіть історична частина Харкова, де ігрові автомати розташовані просто біля станцій метро, поруч із вищими навчальними закладами, в найвселюдніших місцях. І як тут не спокуситися й не випробувати долю. Тільки після гри чверть населення міста приходить до тям, розуміючи, що ігрова доля — все-таки лиходійка. Але ставки зроблено, і борги треба віддавати.

Микола КОСИЙ.

PS: Цікаво, що у програмному забезпеченні автоматів не передбачено коефіцієнт виграти, внаслідок чого нерідко клієнтам ігрових салонів доводиться продавати квартири і машини, щоб розрахуватися з боргами. Водночас близько 25 відсотків українців регулярно відвідують ігрові салони.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Може, мати ще повернеться за покинутим немовлям

Покинутого у Могилеві–Подільському на Вінниччині хлопчика медики називають «енелошкою» **(на знімку)**, а бажаючи усиновити дитину записуються в чергу. Немовля, якому не більше п'яти місяців від народження, залишили у дорогій колясці. У ній також були два набори памперсів, банка імпортного дитячого харчування і навіть чай...

— Майже одинадцять вечора була, коли я почула дитячий плач, — каже місцева жителька Любов Степанова. — Вийшла в коридор другого поверху, бачу — дитина лежить в колясці і плаче. А за дверима сусідньої квартири якесь свято. Подзвонила у двері, кажу: «Ви хіба не чуєте, дитина прокинулася і плаче». А вони здивовано: «То не наша дитина».

Будинок на проспекті Незалежності, 2, невеликий. Любов Григорівна обійшла всі квартири. Однак ніхто нічого не знав про малого. «Міліція приїхала дуже скоро, — продовжує жінка. — А відразу за нею й «швидка» допомога».

За словами співрозмовниці і її сусідів, які приєдналися до діалогу, дитинка була доглянута. Педіатр Євеліна Власова каже, що хлопчик проходить повне обстеження. «Слабо знає руки, — додає медсестра Людмила Прибуткова, — якраз чергувала в лікарні, коли привезли хлопчика. — Значить, більше часу лежав у колясці».

Малюк дуже спокійний. Коли я був у лікарні, він жодного разу не заплакав. Зате до всіх охоче йшов на руки. У хлопчика уважний погляд, розумненькі оченята.

— Мабуть, нема у нас такого працівника, який би не пропонував ім'я дитині, — каже Євеліна Власова. — Хтось каже, що добре було б назвати Русланом, хтось Богданом, Тарасом... Але поки що ми його ласкаво кличемо «енелошкою», бо невідомо звідки прилетів до нас.

Фото дитини можна побачити в усіх маршrutках міста над Дністром. Його зображення помістили також у магази-

нах, місцевих газетах. «До нього приходять найбільше відвідувачів, — кажуть медики. — Знали б ви, скільки вже є бажаючих усиновити дитину! В чергу записуються».

Під час нашої розмови хлопчика прийшла провідати ще одна сім'я. Розповіли, що їхній дитині приблизно стільки ж, як покинутому хлопчику. «Нашому Арсену шість місяців, — каже мати на ім'я Інна. — Хотіли б йому братика. Дивіться, як Арсен схожий на цього малюка, — показує фото на мобільному телефоні».

Медики тим часом висловлюють припущення, що, зрештою, мати дитини може повернутися за малюком. «Ну як таке диво можна покинути! Те, що хлопчик не з бідної сім'ї, очевидно. Може, батько пішов із сім'ї, а матері одній стало не під силу доглядати дитину, може, ще якісь обставини. Але з часом такі пристрасті влягаються, тоді гору бере здоровий глузд. Якщо так станеться у цьому разі, то, можливо, материнський інстинкт спрацює», — додає лікар-педіатр Євеліна Власова.

Віктор СКРИПНИК.

Фото автора.

Блохи в помідорах, або Країна, якою можна пишатися

Якщо ви живете в цій країні, виховуєте дітей і не готуєте для них тепле місце за кордоном, то вам, напевно, не все одно, на чому утверджуватиметься їхнє майбутнє — на брехні чи на правді, чим живитиметься їхня любов до батьківщини — досягненнями чи невдачами. Недарма кажуть: для того, щоб пишатися своєю країною, мало того факту, що тут народився. Та, як на те, часто можна помітити, що офіційні особи начебто не хочуть, щоб люди раділи своїм і чужим успіхам. Ці припущення витікають із публічних виступів, які частіше містять руйнівну інформацію замість життєстверджуючої. До таких можна зарахувати й інтерв'ю директора Науково–дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності при Мініюсті Петра Крайнева, надруковане в одній із київських газет.

«Ми перестали розуміти, що інтелектуальна власність — це резерв будь-якої держави», — така думка Петра Павловича покладена в заголовок газетного матеріалу. Не треба бути професором, щоб знати і розуміти: інтелектуальна власність — це перевага. І якщо її вчасно не використати, вона втрачається, так і залишається «резервом». Інтелектуальна власність України десятиліттями спочиває в підвалах, тоді як у будь-якій розвиненій країні — це актив. І що масштабніше він використовується, то вищі позиції країни у шкалі економічного розвитку. **Тоді як розумні люди стверджують, що країна повинна працювати на випередження, бо наздоганяти завжди дорожче, знаходиться чиновник, який переконув, що інтелектуальна власність повинна бути в резерві, тобто під замком до слушного часу. Як це розуміти? На яку аудиторію розраховані такі висловлювання? І чи можуть вони бути виправдані гучністю посади?**

Директор центру використовує у своїх переконаннях дуже загалькові формулювання. Попросіть будь-якого фахівця з інтелектуальної власності пояснити, що, наприклад, означає авторський неологізм Петра Крайнева «коефіцієнт правдивості рівня світової новизни». Хто, де, коли і як цей «коефіцієнт» може вирахувати? Для наочності можете уявити реакцію лікаря, якого пацієнтка просить визначити «коефіцієнт» її вагітності. Суть такого прохання і нововведення в експертній термінології та само.

Як думаєте, навіщо нас намагаються залучити? Щоб переконати, в якій недолугій країні ми живемо? Невже затуманенням свідомості суспільства простіше вивести державу на новий рівень розвитку? Звісно, облудуючи себе та інших словами, простіше підмінити поняття, подавати сумнівні факти і взагалі — вводити народ в оману.

Скажіть, чи стали б ви перебудовувати весь будинок, якби виявили, що десь неправильно забито цвях? Напевно, взяли б у руки плоскогубці і молоток та й забили б його як треба. А от директор центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності пропонує реорганізувати всю патентну структуру України, бо в нього є претензії стосовно видачі деяких охоронних документів на об'єкти інтелектуальної власності. «Необхідність реформування всієї системи інтелектуальної власності України назріла давно. Ця система неефективна, не сприяє інноваційному розвитку, формуванню цивілізованого ринку інтелектуальної власності», — заявляє Петро Крайнев. Утверджуючи «необхідність» реформування, він виводує ряд аргументів, серед яких видача патентів, які буцімто не мають права на життя. Давати оцінку всій організації через те, що виявлено скількись «неправильних» патентів — взагалі неприпустимо. Тому що загальні висновки повинні витікати не за фактом анулювання охоронного документа, а в результа-

ті глибокого аналізу. Фахівці розповідають, як це робиться. Потрібно порівняти кількість анульованих патентів із загальною кількістю виданих. Для цього необхідно провести ретельне статистичне дослідження і його результати порівняти з відповідними даними інших патентних відомств. Якщо зробити такі порівняння, вони можуть виент зпсувати настрої «доброзичливцям». Тому що кількість анульованих патентів в Україні — абсолютне «ніщо» порівняно з кількістю їх, скажімо, в США. Наприклад, за період 1980—2000 років там процедури повторної експертизи було піддано 6000 патентів. У середньому це 300 штук на рік. Із цієї кількості лише чверть залишилась незмінною, а в 64 відсотках патентів була змінена формула і скорочено об'єм правового захисту. Повністю анульована десята частина патентів. А в Україні, враховуючи співвідношення кількості патентів, які видають у нас і в США, а також інші об'єктивні відмінності, анулювання двох-трьох охоронних документів на рік настільки мізерна кількість, що її навіть незручно перераховувати у відсотки. За такий показник треба нагороджувати патентне відомство, а не пропонувати його знищити.

Якщо право патенту на життя викликає суперечку, питання повинно вирішуватися у суді. Так, як це робиться в усьому цивілізованому світі. Суд в Україні є? От і доречно використати цей механізм. Адже саме судова процедура встановлена законом спеціально для вирішення суперечливих питань. А у нас кричати — гвалт! У суді розглядають «правильні-неправильні» охоронні документи! «Подивіться, що коїться з мінеральними водами і винами. Зараз у доловідстві судової експертизи — новосвітське вино «Князь Голіцин»...», — обурюється директор центру судової експертизи.

Не обманюй — навчають батьки свою дитину. Але як ви скажете це дорослому? Може, він і сам не знає, що сіє неправду. Петро Крайнев каже, що в Україні пошук патентної інформації здійснюється лише по деяких провідних країнах світу: «...Вважається, що цього цілком достатньо. Хоча коефіцієнт правдивості рівня світової новизни, за моїм досвідом, не перевищує 30 відсотків». Уявляєте, читає це в нашій пресі європеець і жахається: яка допотопна країна! Іноземних інвесторів, які хочуть захистити свою інтелектуальну власність на території нашої держави, такою інформацією з уст чиновника можна взагалі збити з пантелику, якщо і геть не відлякати від вкладання капіталу в українську економіку. А неосвідомлені українці нарікатимуть на долю і казатимуть, що нікуди, мовляв, подітися від правди. Але ж правда зовсім інша. Докір пана Крайнева насправді стосується саме того досвіду, на який сам і посилається, коли він очолював Науково-дослідний центр патентної експертизи, згодом реформований в Інститут промислової власності. Це були 1996—1999 роки. Фахівці знають, що принципи

створення патентно-інформаційної бази — це не одномоментний крок. Початок функціонування патентно-інформаційної бази експертизи припадає на 1997 рік, коли цим напрямком керував Петро Павлович Крайнев. І саме він був відповідальний за виконання рішення комісії Верховної Ради, датоване 1996 роком, яке, зокрема, стосувалося створення патентно-інформаційних баз та довідково-пошукового апарату. Тому, мабуть, саме цей етап, означений власним досвідом, Петро Крайнев оцінив тридцятивідсотковим «коефіцієнтом правдивості рівня світової новизни». Хоча так охарактеризувати стан патентно-інформаційних ресурсів навіть того часу можна в тому разі, якщо завдання з формування патентно-інформаційних баз не було виконано або ж якщо весь цей процес пройшов повз тодішнього керівника патентної структури.

Україна давно і впевненими кроками рухається вперед. Важко повірити, що людина, яка професійно стикається з питаннями інтелектуальної власності, не знає, що тепер державна система правової охорони інтелектуальної власності пропонує зовсім інший рівень правового забезпечення. Нині спеціалістам Укрпатенту надано в користування близько двадцяти баз даних, серед яких США, Японія, Німеччина, Росія, Євразійське патентне відомство, Всесвітня організація інтелектуальної власності, Європейське патентне відомство тощо. І багато з них відкривають унікальні пошукові можливості в певних галузях науки. Це факт. Інформація про перебіг виконання робіт з патентно-інформаційного забезпечення значиться в офіційному документі — Річному звіті державного департаменту інтелектуальної власності. Важливим є також доступ експертів до інформаційних ресурсів створеного Фонду патентної документації громадського користування. Інформація накопичується в активному інформаційному сховищі Укрпатенту шляхом міжнародного обміну і містить патентну документацію 65 зарубіжних патентних відомств і 4 міжнародних організацій.

Якщо є велике бажання принизити країну і людей, які працюють на її благо, то можна, поставивши мету, назбирати мішок бліх навіть у помідорах. Зрозуміло, що кожна організація, будь-яка діюча структура має якісь проблеми. То зберіть усі конструктивні пропозиції і вирішуйте їх замість того, щоб шоразу публічно вказувати на цвях у своєму чоботі. А от якби замість авралів закріпити тенденцію частіше інформувати суспільство про важливі досягнення в галузях народного господарства, то вимальовувалася б картина, що країну є за що поважати. Є ж про що розповідати!

У колективі державного підприємства «Український інститут промислової власності» з гордістю інформують, наприклад, про те, що завдяки кваліфікованій роботі співробітників удалося істотно скоротити терміни розгляду заявок на винаходи. Якщо до 2000 року ця процедура тривала від трьох до п'яти років, то тепер — у середньому 15 місяців. Строки розгляду заявок на торговельні марки сьогодні — 13 місяців, а тоді — два-три роки. Є різниця? В інституті стверджують, що за такого показового скорочення кількість експертів залишається практично незмінною. Більше того, якщо до 2000 року експерт розглядав шомісяця 1—2 заявки на винахід, то нині — по 7—10. Це стало можливо завдяки впровадженню нових інформаційних технологій, нових форм організації праці. Для колективу це досягнення. А для держави? Авжеж. Бо ж у сумі вони приносять їй хороші дивіденди.

Взяти хоча б ініціативу європейської сторони, згідно з якою з 2008 року Європейське патентне відомство переходить на новий рівень співробітництва з Україною. Про це ви чули? Віднині країна розглядається як потенційний член цього відомства.

Ось вам і результат сукупностей «маленьких досягнень» державної системи правової охорони інтелектуальної власності країни. Замість того, щоб цим пишатися, громадську думку систематично готують до того, що діючу систему необхідно зруйнувати. «...за ініціативою Держдепартаменту інтелектуальної власності Кабмін прийняв у вересні минулого року постанову № 1148, згідно з якою витрати підприємств на отримання і підтримку дій патентів на винаходи і корисні моделі зросли майже у 35 разів. Тепер юридичні особи зобов'язані платити не 496 гривень, а 9,1 тисячі гривень. ...а за підтримку дій патенту, що засвідчує отримання виняткових прав, — більш як у 138 разів», — директор центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності «відкриває суспільству очі» на «антинародні» наслідки постанови, що прийнята на вимогу міжнародної угоди під час вступу України до Світової організації торгівлі. Так спотворити ситуацію можна, якщо геть не володіти суттю або дуже не хотіти, щоб люди знали істину. А вона така. За даними Світового банку прогнозується, що у 2008 році Україна подолає рубіж 3000 доларів США валового національного доходу на душу населення. У такому разі, якби зазначеним документом не було внесено змін до колишньої постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності», винахідники довелося б платити за основні процедури в отриманні патенту 2347,5 гривні. Спрацював би механізм подвійної шкали, яка була закладена у старому документі. Економісти пояснюють: новою постановою введена єдина шкала зборів і закладено для винахідника безпрецедентні пільги. За основні процедури. А це: подання заявки на винахід, проведення кваліфікаційної експертизи, публікація про видачу патенту, творець сплачуватиме лише 200 гривень, що майже у 12 разів менше вищезгаданої суми. Вражає?!

До розкритикованої паном Крайневим нової редакції постанови внесено нову категорію заявників — неприбуткові підприємства. Вони сплачуватимуть лише 10 відсотків від установленого розміру зборів, тобто 400 гривень, тоді як прибуткові — 4000 гривень. Отже, замість того, щоб нарікати, можна радіти. Новою постановою, якою якяке Петро Крайнев, неприбуткові організації тепер врятовані від загибелі. Та навіть сумою в 4000 гривень неприбуткове підприємство не буде обезкровлене. Воно ж патентуватиме винахід, який матиме комерційну цінність. А отже, прибутки, отримані внаслідок використання патенту, можуть бути більші від сплати у декілька десятків разів. То навіщо ж нас лякати?

Серед суцільної критики в інтерв'ю П. Крайнева є, щоправда, раціональна пропозиція: посилити керівні посади структури «справжніми професіоналами». Можливо, Але чи знайдуться професійніші за тих, котрі вже тут працюють? За даними відділу кадрів Укрпатенту, в колективі трудяться 13 кандидатів і докторів наук, багато співробітників мають дві і більше вищі освіти, майже всі експерти володіють кількома іноземними мовами, близько 300 осіб мають спеціальну освіту — «інтелектуальна власність». Неслабка ланка.

Щоб визначити «коефіцієнт правдивості рівня» інших висловлювань згаданого чоловіка, необхідна, як мінімум, професійна дискусія. Тому що приймати все на віру — небезпечно для того врожаю, який у недалекому майбутньому збиратимуть наші діти. Що посієш...

Надія ЗАБЛОЦЬКА-ДРОГАН,

журналіст.

Покинутого у Могилеві-Подільському на Вінниччині хлопчика медики називають «енелошкою»

Накладати стягнення мають право...

Поясніть, хто має право накладати адміністративні стягнення за порушення земельного законодавства?

Андрій ОЛЕКСІЄНКО.
Запорізька область.

Відповідає заступник голови Державного комітету України з земельних ресурсів Володимир КУЛІНІЧ:

— Відповідно до статті 238-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — кодекс), органи державного контролю за використанням та охороною земель розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері використання та охорони земель (статті 52-56 та 188-5 кодексу).

Від імені органів, зазначених у цій статті, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: головний державний інспектор України з контролю за використанням та охороною земель і його заступники, головні державні інспектори з контролю за використанням та охороною земель Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя і їх заступники, старші державні інспектори з контролю за використанням та охороною земель і державні інспектори з контролю за використанням та охороною земель відповідних територій.

У свою чергу, статтею 9 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» передбачено, що державний контроль за використанням та охороною земель у системі центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів здійснює Державна інспекція з контролю за використанням та охороною земель та її територіальні органи.

Таким чином, розглядати справи про адміністративні правопорушення та виносити постанови про накладання адміністративних стягнень від імені органів державного контролю за використанням та охороною земель мають право посадові особи інспекторського складу Державної інспекції з контролю за використанням та охороною земель та її територіальних органів.

Окрім того, накладати адміністративні стягнення за правопорушення, передбачені статтями 52-55 кодексу, мають право посадові особи інспекторського складу органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, перелік яких визначено у статті 242-1 кодексу.

Запитання надсилайте на адресу редакції та на let@golos.com.ua з позначкою "Діалог"

Допоможіть розібратися з газом

Я людина похилого віку, пенсіонер, моя дружина — інвалід з дитинства. Декілька років тому у наше село почали підводити газ. Я продав корову, зібрав усі заощадження і провів його спочатку лише до газової плити (це було у січні 2008 року). Служба газу виписала мені абонентську книжку, поставили тариф 31,5 копійки за куб. Пояснили, якщо за рік використаю більше 2500 кубічних метрів, то розцінки будуть більшими. А через місяць мені зробили опалення, і коли я поїхав у камінь-каширське газове господарство оформляти пільги, як дитині війни, мені поставили тариф за кубічний метр 98 копійок. На запитання чому так, адже всі платять по 31,5, майстер показав якийсь документ, підписаний Міністерством газової промисловості, і пояснив, що це вказівка зверху. Наша обласна газета подавала роз'яснення Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко: газ для населення не подорожчав. Чому ж для мене такі розцінки? Розумію, що з газом складна ситуація і якщо розцінки будуть вищими для всіх категорій населення — платитимемо. У нашому селі тільки декільком споживачам поставили високий тариф. Дуже прошу вас допомогти нам у вирішенні цього питання.

Василь ГЛИБЧУК.

Каливиця
Любешівського району
Волинської області.

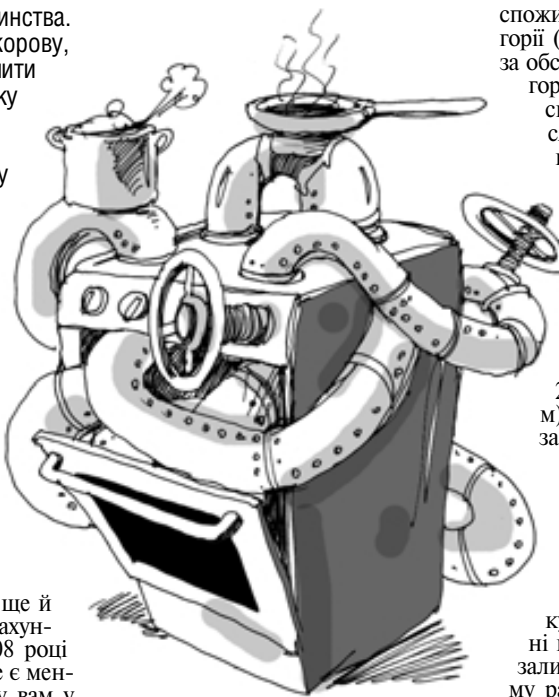
Відповідає заступник міністра палива та енергетики України Бурзу АЛІЄВ:

— Шановний Василю Йосиповичу! У січні 2008 році за вашою адресою було підключено до газопостачання тільки газову плиту. Розрахункове споживання газу у цьому році не перевищило 2 500 куб. м. Тому на початку 2008 року встановлено ціну на газ 31,5 коп. за 1 куб. м.

У березні поточного року під-

ключено до газопостачання ще й опалювальний котел. Розрахункове споживання газу у 2008 році перевищило 6 000 куб. м, але є меншим за 12 000 куб. м. Тому вам у 2008 році встановлено ціну на газ 98,0 коп. за 1 куб. м. Отже, зроблено перерахунок вартості газу з початку року за новою ціною.

З метою врегулювання розбіжностей згаданими правилами передбачено, що газопостачальні підприємства щорічно, станом на 1 січня, проводять перерахунок

оплати вартості використаного природного газу (окремо по кожному споживачеві) залежно від обсягу його фактичного використання у попередньому році та від роздрібних цін, що діяли в зазначеному році.

При цьому, у разі переведення

споживача до нижчої цінової категорії (обсяги спожитого газу менші за обсяги, визначені у цій ційній категорії на початку року), вартість спожитого газу перераховується у відповідних до нижчої цінової категорії цінах. Різниця у вартості газу залишається на особовому рахунку споживача і зараховується в рахунок майбутніх платежів.

Таким чином, якщо ви у 2008 році (станом на 01.01.2009) споживете 5 800 куб. м газу (більше 2 500, але менше 6 000 куб. м), то газопостачальна організація зробить вам перерахунок вартості газу за 2008 рік за ціною 47,8 коп. за 1 куб. м. Вам буде встановлено плату за газ у 2008 році на рівні всіх тих споживачів, які використали газу більше 2 500 куб. м, але менше 6 000 куб. м газу. А надміру оплачені кошти, як зазначалося вище, залишаться на вашому особовому рахунку і зараховуються в рахунок майбутніх платежів.

Іншого чинним законодавством не передбачено.

Для зменшення фінансового навантаження при сплаті за спожиті обсяги природного газу пропонуємо вам звернутися за оформленням субсидії до Управління соціального захисту населення.

Шансів отримати авто раніше — немає

Мій батько, Драндалуш Василь Данилович, інвалід з дитинства І групи (1942 р. н.), пересувається тільки на милицях. З 1996 року, за висновком обласної медико-соціальної експертної комісії (МСЕК), він має право на отримання автомобіля «Таврія» ЗАЗ-110280 за пільговою ціною 30% від загальної вартості. А в 2001 році від обласного правління соціального захисту населення тато отримав відповідь, що «питання буде вирішено згідно з чергою, номер черги 853». На травень 2004 року номер черги був 739.

У 2007-му ми отримали відповідь, що номер черги став 1807 (ухвалою Кабінету Міністрів України від 19.07.2006 р. введено новий порядок забезпечення інвалідів автомобілем). І виходить, що за 12 років черга не скоротилася, а тільки виросла на 955 осіб!

А у мами виявили рак у 3 стадії, дали ІІ групи інвалідності. Постійно їздить на хіміотерапію. Без машини з роками дедалі складніше. Я, звичайно ж, допомагаю їм, але, на жаль, дистанційно. Адже живу і працюю в іншому місті. Допоможіть, будь ласка, у вирішенні нашого питання. Підкажіть, чи є шанси отримати авто раніше.

Сергій ДРАНДАЛУШ.

Київ.

Відповідає в. о. директора Департаменту у справах інвалідів Міністерства праці та соціальної політики України Оксана ПОЛЯКОВА:

— Облік інвалідів, які мають право на забезпечення автомобілем, здійснюється регіональними управліннями праці та соціального захисту населення. За повідомленням головного управління праці та соціального захисту населення Кіровоградської обласної державної адміністрації, Драндалуш Василь Данилович як інвалід з дитинства І групи з 18.10.96 року перебуває на обліку для забезпечення автомобілем із ручним керуванням на пільгових умовах за 30 відсотків від вартості автомобіля. На даний час його облікова черга № 717 серед осіб, які мають право на забезпечення автомобілем у порядку загальної черги.

Зміна номера черги пов'язана з тим, що постановою Кабінету Міністрів України від 19.07.06 року введено в дію новий Порядок забезпечення інвалідів автомобілями, яким передбачено упорядкувати черговість інвалідів на отримання автомобілів відповідно до дати

висновку органів МСЕК без формування окремих черг по модифікаціях автомобілів, що значно спрощує облік інвалідів.

Мінпраці доручило регіональним органам праці та соціального захисту населення провести інвентаризацію особових транспортних справ інвалідів з метою приведення у відповідність обліку інвалідів до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 19.07.06 року № 999 та визначити нову нумерацію обліку інвалідів, що потребують забезпечення спецавтотранспортом.

Слід зауважити, що при забезпеченні інвалідів спецавтотранспортом за рахунок коштів державного бюджету ні Міністерство праці та соціальної політики України, ні його регіональні управління не мають права змінювати черговість інвалідів або надавати будь-кому з них перевагу, оскільки це призведе до порушення прав інших інвалідів.

Враховуючи вищезазначене, Драндалуша В. Д. буде забезпечено автомобілем відповідно до вимог чинного законодавства.

Чому стаж не подвоївся?

З 14 липня 1987 року і до цього часу я працюю санітаркою в Чернігівській обласній психоневрологічній лікарні. У березні 2008 року мені виповнилося 50 років, і я стала оформляти пенсію. Коли вже всі документи були на руках, виявилось, що стаж роботи з 1987 року по 2004 подвоївся. А з 2004 по 2008 — ні. Поясніть, будь ласка, на якій підставі він не подвоївся?

Любов БОЙКО.

Чернігів.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентин КОРОНЕВСЬКИЙ:

— Згідно зі статтею 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», який набув чинності з 1 січня 2004 року, страховий стаж — період (строк), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який щомісяця сплачені страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок.

Страховий стаж обчислюється територіальними органами Пенсійного фонду відповідно до вимог цього закону за даними, що містяться в системі персоналізованого обліку, а за періоди до впровадження системи персоналізованого обліку — на підставі документів та в порядку, визначеному законодавством, що діяло до набрання чинності цим законом.

Періоди трудової діяльності та інші періоди, що враховувалися до стажу роботи для призначення пенсії до набрання чинності цим законом (до 01.01.2004 року), зараховуються до страхового стажу в порядку і на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше. Згідно з статтею 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення» робота в депрозорних і протичумних закладах охорони здоров'я, у закладах (відділеннях) із лікування осіб, заражених вірусом імунодефіциту людини або хворих на СНІД, в інших інфекційних закладах (відділеннях) охорони здоров'я, у патологоанатомічних і реанімаційних відділеннях закладів охорони здоров'я, а також у психіатричних закладах охорони здоров'я зараховувалась до стажу роботи у подвійному розмірі.

Кратне обчислення страхового стажу після 01.01.2004 р. чинним законодавством України не передбачене.

Антенна та наше здоров'я

Скажіть, будь ласка, чи впливає супутникова антенна на здоров'я людини?

Олександр МИКИТЕНКО.

Ніжин
Чернігівської області.

Відповідає завідувачий лабораторії гігієни електромагнітних випромінювань Інституту гігієни та медичної екології імені О. М. Марзєєва Академії медичних наук України Ю. ДУМАНСЬКИЙ:

— Супутникові антени, які широко використовуються населенням для прийняття телевізійних програм, не є джерелами електромагнітного випромінювання. Вони не створюють загрози для здоров'я людини. Їх дозволено розміщувати на будь-яких територіях, у тому числі на дахах, стінах, балконах житлових, громадських, учбових та інших будинків.

Фото з сайту www.mikolka.info.

Освітні реформи обов'язково буде завершено

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк переконаний, що в Україні обов'язково буде завершено освітні реформи, і протягом десяти—п'ятнадцяти років українські навчальні заклади потраплять до світових рейтингів.

Про це в неділю, 31 серпня, сказав Голова Верховної Ради України, вітаючи з початком навчального року професорсько-викладацький склад і студентів Київського національного торговельно-економічного університету.

Результатом реформування вищої освіти, на думку А. Яценюка, має стати узгодження кількості спеціальностей, які є на сьогодні, і потреби економіки в цих спеціальнос-

тях, державне замовлення і потреби економіки в цьому замовленні. За його словами, конкурентоспроможність української економіки — це «не газ, не нафта, не корисні копалини», а освічена людина, яка здатна мислити і приймати рішення.

Торкаючись ролі й місця Київського національного торговельно-економічного університету, він підкреслив, що на порядку денному має стояти внутрішній ринок і внутрішня торгівля, за рахунок якої значною мірою формується валовий внутрішній продукт України.

Прес-служба
Верховної Ради України.

До школи — у вишиванці

Фото автора.

У перший день навчального року львівські школярі йдуть до школи в національних строях.

Школярка Настя Пилипенко убралася в костюм, створений руками двох майстринь — Ірини та Марії Гнилякевич. Для Ірини, аспірантки економічного факультету Львівського університету, гаптування й бісерування — хобі, яке вона перебрала від мами, відомої львівської художниці.

Ірина ЄГОРОВА.

На знімку: Ірина Гнилякевич готує костюм для Насті.

Урок про Бандеру збагатив прикарпатських школярів знаннями про державний прапор

Вперше вступний урок у школах Івано-Франківської області був присвячений провідникові ОУН Степанові Бандері. Таке рішення прийнято управлінням науки і освіти ОДА.

Тему уроку, кажуть в управлінні, вибрано не випадково, адже обласна рада оголосила 2008-й роком Степана Бандери, якому 1 січня 2009-го виповнюється 100 років.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Вогнебезпечний клас

Як повідомили в управлінні МНС України в Криму, близько половини місцевих закладів освіти не відповідає нормам пожежної безпеки. Фахівці перевірили 772 школи й дитсадка і виявили понад 13 тисяч істотних недоліків. Дерев'яні конструкції дахів не обробляють вогнезахисною сумішшю, навчальні класи і кабінети самовільно переплановують, заблоковуючи шляхи евакуації, а на вікнах установлюють ґрати. Система протипожежної сигналізації у 95% шкіл відсутня або не працює, повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.

Військовий штаб захопили... діти

Новосілля Ємільчинської школи №2 стало справжнім святом для мешканців району на Житомирщині. Раніше півтисячі місцевих дітлахів навчалися в чотирьох мало пристосованих для цього приміщеннях.

Нова школа розташувалася на території колишнього військового містечка, у приміщенні штабу. Коштом районного бюджету полагодили дах та організували охорону, проте завершення реконструкції довелося чекати довгих десяти років. За словами голови облдержадміністрації Юрія Забелі, коштами допомогли спонсори.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

На знімку: перші поріг нової школи переступили першачки.

Всеукраїнська лінійка: вчителям — квіти, батькам — витрати

«Поправ метелика й опусти букет, — тебе за ним не видно», — керує фотосесією чиясь мама. Обвішані відеотехнікою батьки стають навшпиньки, щоб увічнити хвилюючий момент. У школі — традиційна першOVERеснева лінійка. Крохіткам-дебютантам бажають не бентежитися, поважати вчителів і вчитися «тільки на відмінно». Батьки в кулуарах обговорюють дату перших зборів. «А що? Здав гроші — і вільний», — жартує чийсь тато з відеокамерою.

— Побори ці просто до смерті набридли! — скаржиться мама 7-річного Максима Світлана.

До школи на Троєщині вона привела хлопчика рік тому. Відтоді тут поставили металопластикові вікна, перефарбували стіни, щось купили, щось переобладнали. «Протягом тільки першого класу з нас «витягнули» не менш як тисячу гривень: то у фонд школи, то у фонд класу. А зробити ремонт у квартирі мені вже нема за що», — зітхає молода жінка.

Середня освіта нині коштує недешево. Приміром, місяць навчання в технічному ліцеї столичного політеху — 200 гривень. І це не межа.

У приватних навчальних закладах суми пожертвувань обчислюються вже в умовних одиницях. Приміром, за місяць навчання в гімназії «Гар-

монія» викладають 350 доларів. Щоправда, у приватників і витрати більші.

— Абсолютно всі підручники ми купуємо за свій кошт, — розповідає директор гімназії «Гармонія» Олена Чинок. — Та ще й не всі купити можемо. Приватні школи перебувають у дискримінованому становищі порівняно з державними.

Старшокласниця Аліна поглиблено вивчає іноземну мову в державній школі. Але й там навчання коштує грошей.

— Я не проти подарунків і внесків, адже ці гроші йдуть на ремонт і підручники, — каже мама Аліни. — Держава дає мало грошей на освіту, тому батьки повинні школі допомагати.

З необхідністю «допомогти» зазвичай стикаються вже на етапі зарахування дитини в перший клас. У багатьох державних навчальних закладах

існує так званий «вступний внесок». А горезвісне тестування першокласників престижні школи використовують як привід відмовити в прийомі.

— Тестування моя дитина не пройшла, хоча чудово читає, рахує і фізіологічно, по-моєму, до школи готова, — розповідає мама 6-річного Єгора. — Після того, як я «допомогла школі матеріально», його прийняли без заперечень.

— Шок 1 вересня переживають і діти, і батьки, — каже Андрій Латишевич з освітньої компанії «Майстер клас». — До того ж не так фінансовий, як психологічний. Дітям дають надскладні завдання — приміром, розв'язати подумки задачку на три дії.

Офіційно екзаменувати маллят заборонено. «Але якщо ви захочете оскаржити вердикт шкільних психологів і педагогів, вам навряд чи це вдасться. Офіційно йдеться не про тестування, а про обстеження майбутнього першокласника на предмет готовності до школи», — пояснює заступник директора Інституту педагогіки і психології Національного педагогічного університету ім. Драгоманова Ірина Шапошнікова.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

На знімку: День знань у столичному ліцеї № 171 «Лідер». Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ПОЧАТОК НА 10-Й СТОР.

Очолоюючи громадську організацію — обласний союз промисловців і підприємців, Микола Григорович виконував об'єднуючі функції і за своєю природою не міг перейти дорогу котромусь задержуватому місцевому чи «залітному» фінансово-політичному клану чи групі. У роботі завжди уникав конфліктів, шукав компромісні рішення, виявляв стриманість у прояві емоцій. За свою одержиму працю отримував тільки державні нагороди, грамоти та подяки. І тут підстав для зникнення не було. То що ж трапилося?

Звернімося до матеріалів кримінальної справи, розглянутої Апеляційним судом Київської області. Наведемо цитату з вироку, винесеного ним 26 грудня 2007 р.: «У період із початку 2006 року по 3 серпня 2006 р. підсудний Ігор Юрійович Врублевський вчинив закінчений замах на умисне вбивство громадянина М. Г. Омельченка із корисних мотивів на замовлення...». Як з'ясувалося, за грошову винагороду бідовий броварський «лікар спортивної школи» отримав від не встановлених слідством осіб замовлення на вбивство генерального директора Дніпропетровського обласного союзу промисловців і підприємців, голову спостережної ради СК «ФОРТ» М. Омельченка. Зі своїми співниками, як це підтверджується в судових засіданнях, злочинцеві неодноразово навідувався до Дніпропетровська. Вивчав обстановку на місці: маршрути, звички, під'їзди та підходи до своєї майбутньої жертви. Вбивця вирішив свою «мокру» місію вчинити на тихій дачній вулиці подали від міського гамору.

Місцевим та київським правоохоронцям після надзвичайно кваліфіковано проведеної спецоперації таки вдалося виявити й вистежити вбивць і на місці задуманого злочину зодягти їм «кайданки». А Миколу Григоровича на якийсь час «заховати» так далеко, що ні друзі, ні колеги по службі, ні рідні та знайомі майже три тижні не знали про його місце перебування. Зник, як і не було. Тільки ж хто вимірював гадус напрути їхнього серцебиття!? Суд засудив Врублевського — одного з організаторів замовного вбивства — на 10 років позбав-

лення волі з конфіскацією майна, яке йому належить. Цим вироком поставлено, на думку правоохоронців, лише першу, справедливу і впевнену, крапку в справі замаху на вбивство, але не останню.

Відомо, що матеріали стосовно осіб, які замовили вбивство, виділено в окреме провадження вже іншої кримінальної справи. Триває слідство і фахівці прокуратури та Деснянського райуправління міліції м. Києва, крім уже відомих фактів, певно, будуть з'ясовувати: хто запросив Врублевського до Дніпропетровська? Хто йому вказав місце проживання, місце роботи, маршрути пересування? Хто надав фото? Хто був тим з'єднуючим ланцюгом між Дніпропетровськом і Броварами? Кому міг заважати Омельченко?

Скандал в «обличчях»

— Не могу з прикрістю не згадати, як торік навесні місцева газета «Лица» надрукувала статтю «Відомий скандал із багатьма невідомими», поширюючи упереджені, неправдиві, неточні та неперевірені свідчення, які мають винятково негативний характер щодо мене особисто та компанії «ФОРТ», — показує нам газету Микола Омельченко. — То змушений був звернутися до Антимонопольного комітету України про припинення незаконних антиконкурентних дій опонентів.

Висновок Антимонопольного комітету справді виявився показовим. Група «ДАСК» змушена була визнати, що замовила публікацію, що неправдиві відомості стосовно «ФОРТ» дискредитують цю страхову компанію, що об'єктивних підстав для таких тверджень немає, що, нарешті, все це грубо суперечить «торговим чесним звичаям у підприємницькій діяльності». До честі газети «Лица», вона публічно відмежувалася від друкованих на своїх сторінках обвинувачень та вибачилася за свою журналістську необачливість перед «ФОРТом» і особисто перед М. Омельченком. Образили ж кавалера п'яти орденів і численних медалей, нагородженого Почесною грамотою Верховної Ради України «За особливі заслуги перед українським народом», іншими урядовими відзнаками!

Ми запитали Миколу Григоровича, чому він не спростував тоді в пресі розтиражовані «Лицями» неправдиві свідчення про «ФОРТ» і не захистив своє чесне ім'я в судовому порядку за заподіяні моральні збитки? Відповідь була зрозумілою:

— Переконаний, що сварливі сюжети вже втомили читачів, такі публікації їх дратують, та й ціну їх замовникам знають. А щодо суду, то для цього всі підстави є. Справді, своїми діями компанія «ДАСК» і її керівництво завдали нам великих матеріальних і моральних збитків і згідно із законами України повинні були за свої дії відповідати. То нехай це буде на їхній совісті. У нас і акціонери, і керівний склад компанії — люди авторитетні, компетентні і несправливі. Опускатися до рівня деяких наших опонентів не мають наміру. То є нижче нашої гідності й честі.

Ми намагались зустрітися з керівником страхової групи «ДАСК». Нам вдалося поспілкуватися тільки з одним із його заступників, але він патетично повідомив, що у «ФОРТу» успіхи є тимчасовими, що «рассыпалось дело», що причетні до розслідування «оперативные работники наказаны» тощо. Виходить, що страховик-комерсант знає фактів більше, ніж професійні слідчі? Але ж яких фактів? А ось пана президента компанії ні з яких причин ні побачити, ні почути не вдається. Він повсякчас у відраджених, хворіє, у від'їздах за кордоном, на нарадах чи ще де, як повідомляє телефоном секретарка його приймальної.

До речі, доки тривали слідство та судові слухання, страхова компанія «ДАСК» озвучила для громадськості свої версії у ЗМІ. Мовляв, деякі деталі попередженого замаху на життя М. Омельченка у професіоналів викликають іронічну усмішку. Що не варто заглиблюватися у всі перипетії, адже кримінальна справа розсипається. Що оперативників, які розслідували справу, покарано тощо.

Пошук відповідей на назрілі запитання не тільки закріпить розуміння того, звідки йде «відомий скандал», а й значно зменшить, а можливо, і зовсім скасує кількість «невідомих». Час уже виявив тих, про кого все відомо, треба знайти і тих, хто уникає відповіді і про кого так старанно приховується інформація.

В усіх судових позовах щодо нібито непра-

вомірного використання компанією «ФОРТ» торговельної марки і аббревіатури «ДАСК» розглянуто в судах усіх рівнів. Позивачу відмовлено в його безпідставних претензіях. Після того, як більше року діють ухвали Верховного Суду України, з'являються... повторні їхні касаційні скарги на рішення Вищого господарського суду України!? Мотивація їх, правове оформлення, на думку юристів, не може не викликати подив. Фігурує основним «аргументом» унікальний акт від 24 березня 2008 р., складений... представниками служби охорони і групи «ДАСК». Мовляв, серед позаторішніх газет знайдено (цитуюмо дослівно. — М. С.) «конверт із рішенням суду від 24.04.2007 року». Представник якої охорони і чому порпався в торішніх газетах? Яке рішення та якого суду він надібав? Чи мало те рішення взагалі до згаданої справи якийсь стосунок? Та й звідки знати охоронцю такі юридичні тонкощі?

Видається, що коментувати тут нема чого. Верховний Суд України в одному ДАСКівському позові відмовив, інший — залишив без розгляду і відправив «скаргу» адресату.

P.S. *Нас цікавить питання: чи здатні органи ГУ МВС України в м. Києві розслідувати кримінальну справу з виявлення та притягнення замовників закінченого замаху на умисне вбивство громадянина Миколи Омельченка? Якщо цей замах був вчасно виявлений і всі дії виконавці і замовники цього страшного злочину проходили під пильним оком правоохоронців, тож на який нам сподіватися результат? Нас цікавить: чому гальмуються оперативно-розшукові операції вже протягом двох років? Чи, можливо, хтось перетворює кримінальні справи на бізнесові? Редакція газети «Голос України» має намір і надалі тримати хід розслідування справи під своїм контролем.*

Масмо надію, що міністр внутрішніх справ Юрій Луценко та керівництво Генеральної прокуратури України виконають свої письмові обіцянки тримати хід розслідування під особистим контролем. І сподіваємось, що в цій кримінальній історії правоохоронці все ж таки висвітлять тих, хто замовив убивство, і поставлять остаточно крапку в цій затьняжній кримінальній справі.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

ОГОЛОШЕННЯ

12 вересня 2008 року о 10 годині Українська Універсальна товарна біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків ДВАТ "Стахановське енергоуправління", які перебувають у податковій заставі Стахановської ОДПІ Луганської області.
Лот №1. Комплекс нерухомого майна колишнього дитячого садку № 11 за адресою: Луганська обл., м. Стаханов, вул. Партизанська, буд. 2.
Початкова (стартова) ціна — 95665,00 грн. у т.ч. ПДВ.
Порядок розрахунків повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу.
У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається.
Усі затрати по проведенню аукціону, оформленню прав власності несе покупець.
Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 260032889 в ЛОД ВАТ "Райффайзен банк Аваль", м. Луганськ, МФО 304007, код ЗКПО 30516050 ТОВ "ЛОТ" м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.
17,00 грн. — реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 260092162 в ЛОД ВАТ "Райффайзен банк Аваль", м. Луганськ, МФО 304007, код ЗКПО 30516050 ТОВ "ЛОТ", м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.
Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до назначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.
Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, 34-43-24.

Постановою Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) по справі № Б-39/211-07, 12.08.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю "Олександрівське 2000" (код ЄДРПОУ 30614579, с. Ново-олександрівка Вовчанського району Харківської області, 62545, розрахунковий рахунок 260083001140 в АКБ "Меркурій", МФО 351663) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Петрова Олексія Юрійовича, ліцензія серії АВ № 081132 від 18.07.2006 р., адреса: м. Харків, проспект Московський, 90, кв. 5. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 13.08.2008 р. по справі № Б-24/153-08 видавничо-поліграфічне товариство з обмеженою відповідальністю "Ліанда" (код 14081962, м. Харків, вул. Астрономічна, 17, кв. 50) відповідно ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Перепелицю Є. П. (ліц. АВ № 081186 від 10.08.2006 р., м. Харків, вул. Тимурівців, 17, кв. 225). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 13.05.2008 р. по справі № 28/151-6 за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва порушено провадження у справі про банкрутство Приватного Підприємства "Крот" (03186, м. Київ, вул. Антонова, 39, кв. 54, код ЄДРПОУ 25411804), р/р № 2600100470019 (980), № 2606700470019 (980) в АКБ "Правекс-Банк" в м. Києві, МФО 321983.
Ухвалою Господарського суду м. Києва від 17.07.2008 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Серебрякова Олександра Володимировича (ліцензія серія АБ № 216759 від 25.02.2005 р., адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 53, тел./факс. 8 (061) 222 54 56).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушено справу №10/2724 про банкрутство обласного комунального підприємства "Черкаська ресурсна компанія" (19601, Черкаська область, Черкаський район, с. Геронимівка, вул. Геронимівська, 2, код ЄДРПОУ 30598793, р/р 26008005522001 у ВАТ МКБ м. Черкаси, МФО 354295).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Панченка Романа Миколайовича (Черкаська область, м. Сміла, вул. Філатова, буд. 12, кв. 51, код 2851102832).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Постановами Господарського суду м. Києва по справах:
— № 50/212 від 26.08.2008 р. визнано банкрутом ТОВ "Мінеральні води України" (м. Київ, вул. Салютна, 14, код ЄДРПОУ 24103124) та відкрито ліквідаційну процедуру;
— № 50/213 від 26.08.2008 р. визнано банкрутом ТОВ "Інтекс" (м. Київ, вул. Боричів Тік, 35, код ЄДРПОУ 31353917) та відкрито ліквідаційну процедуру;
Ліквідатором банкрутів призначено ДПІ у Подільському районі м. Києва.
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.
Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи, вище зазначених підприємств, вважати недійсними.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 30.07.2008 року по справі № 44/90-6 за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю "Енергоресурс" (03124, м. Київ, бул. Івана Лепсе, 8, код ЄДРПОУ 30220831) банкрутом (р/р № 26006401028199, № 26040401028199 в Київській РД "Райффайзен банк Аваль", м. Київ МФО — 322904).
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лецькана Вячеслава Львовича (03057, м. Київ, вул. Довженко, 16-в, к. 42). Ліцензія Міністерства Економіки України від 26.10.2005 р. Серія АБ № 271494).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області (вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя, 69001) по справі № 19/19/08 від 28.07.2008 р. виробничо-комерційна фірма "Антоніо" (код -- ЄДРПОУ 19272066, адреса: вул. Воїнів-Інтернаціоналістів, 4, кв. 115, м. Енергодар, Запорізької області, 71504) визнана банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія серія АВ, № 347056 від 25.06.2007 р.), поштова адреса: вул. Радянська, 80, с. Новодніпровка, Кам'янсько-Дніпровського р-ну, Запорізької області, 71331.

Текст оголошення (Голос України № 141 від 29.07.2008 р.) про визнання банкрутом Підприємства "Щит українського фонду правоохоронних органів "Правозахист" (03113, м. Київ, вул. Василенка, б. 2, код ЄДРПОУ 31518189) доповнити наступними даними:
р/р № 260023011713 (980) у АБ "Національні інвестиції", МФО -- 300498.
Інформацію про ліквідатора слід читати: Серебряков Олександр Володимирович (ліцензія серії АБ № 216759 від 25.02.2005 року). Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 53. тел. 8 (061) 222 54 56.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, Б. Хмельницького, 44-6) від 19.08.2008 р. по справі № 23/206-6 про визнання банкрутом ТОВ "КВАТРО-ЦЕНТР" (код ЄДРПОУ 35196348, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13, літера А р/р 26009026145001 в АКБ "ІМЕКСБАНК" в м. Одеса, МФО 328384), введено процедуру розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначений Константинов І.М., ліцензія АА №271686 від 06.02.2006 року, поштова адреса: 04111, м. Київ, а/с 124.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 21.08.2008 р. по справі № 20/456 Приватне підприємство "АГРО-ПЛЮС" (адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Геологічна, буд. 13, код ЄДРПОУ 32632480, р/р 26009575393290 в Луганській обласній філії АКБ "Укрсоцбанк" МФО 304018) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Швидкого Олексія Олександровича (91054, м. Луганськ, кв. Норинського, 5/132, ліцензія серії АВ № 307315 від 16.03.2007 р.). Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Завтра в Україні утримається мінлива хмарність, без опадів. У західній частині вночі та вранці подекуди тумани. Вітер західний та південно-західний, 3–8 м/с. Температура вночі 10–16° тепла; вдень 22–27°, а у південній частині та на Закарпатті до 30°. У Києві завтра теж переважно без опадів. Уночі стовпчик термометра опуститься до 10–15°, а вдень підніметься до 22–27 градусів тепла.

Протасова замінив Безсонов

Футбол. Після поразки в Беллінзоні і вильоту з турніру Кубка УЄФА керівництво «Дніпра» відправило у відставку Олега Протасова на його прохання. А виконувачем обов'язків тренера став партнер Олега Валерійовича по київському «Динамо» і збірній країни Володимир Безсонов. Володимир Васильович до останнього моменту обіймав посаду спортивного директора «Дніпра».

«Металіст» відвідає... «пекло»

Бронзовий призер попередніх двох і один із лідерів нинішнього чемпіонату України харківський «Металіст» отримав дуже не простого суперника в першому колі розіграшу Кубка УЄФА — турецький «Бешикташ» (Стамбул). Таких сказаних уболівальників не має жоден стамбульський клуб. На стадіоні «Інону» (вміщує 35 000 глядачів), котрий знаходиться якраз на березі Босфору, спостерігається такий розгул пристрастей, що мурашки по шкірі бігають. Недарма це зовсім незатишне для гостей «гніздечко» називають пеклом.

У цьому я пересвідчився, коли побував на тім стадіоні на поединку 1/16 Кубка УЄФА 29 листопада 2002 року «Бешикташа» з київським «Динамо». До речі, стамбульський клуб тоді тренував Мірча Луческу. Не було легше на цій розпеченій, мов пательня, арені і 16 листопада 2004 року під час відбірної матчу ЧЄ молодіжних збірних (U-21) Туреччини і України. Обидва рази ми програли (відповідно — 1:3 і 0:1). Тому хотілося, щоб уже «Металіст» оминула лиха година. Усі ми в Україні бажаємо реваншу на березі Босфору, котрий цілком до снаги українським футбольним козакам із Слобожанщини. Хоча за умов граничної концентрації, доброї підготовки і рішучої налаштованості на позитивний результат і не інакше. Перший матч між «Металістом» і «Бешикташем» відбудеться 18 вересня в Харкові. Поєдинок у відповідь — 2 жовтня.

«Зеніт» бере черговий приз

Матч за Суперкубок УЄФА. «Зеніт» (Росія, Санкт-Петербург) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 2:1. Голи: Погребняк, 44, Данні, 59, Відич, 73. «Зеніт»: Малофєєв, Крижанец (Радімов, 71), Домінгес (Аршавін, 46), Погребняк, Ширл, Зірянов, Данні, Анюков, Денісов, Пігренє (Широв, 62), Тимошук. Тренер — Дік Адвокат. «Манчестер Юнайтед»: ван дер Сар, Невілл (Браун, 76), Евра, Фердінанд, Андерсон (О'Ши, 60), Руні, Відич, Нані, Скоулз, Флетчер (Парк Чжи Сун, 60), Тевес. Тренер — Алекс Фергюсон. Вилучено Скоулза, 90 (два попередження). Арбітр — Клаус Бо Ларсен (Данія). 29 серпня. Монако. Стадіон «Луї II». 18 000 глядачів. 25 градусів.

«Динамо» проекзаменувало лідера

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр ліга. 7-й тур. «Львів» — «Арсенал». 0:1. 4 000 глядачів. Арбітр — Задиран (Дніпропетровськ). Гол: Олійник, 32. «Іллічівець» — «Ворскла». 1:3. 7 500 глядачів. Арбітр — Шандор (Львів). Голи: Воробей, 34 (п) — Сачко, 34, Маркоскі, 69, Джурович, 77. «Харків» — «Карпати». 1:1. 2 300 глядачів. Арбітр — Дердо (Іллічівськ). Голи: Батиста, 66 — Футра, 83. «Таврія» — «Чорноморець». 1:3. 3 500 глядачів. Арбітр — Деревинський (Київ). Голи: Гоменюк, 86 — Косирін, 54, 59, Віті, 68. «Шахтар» — «Металург» Зп. 2:2. 16 000 глядачів. Арбітр — Шебек (Київ). Голи: Фернандіньо, 35 (п), Селезньов, 45 — Челядинський, 72, Алозі, 80. «Зоря» — «Кривбас». 1:2. 12 000 глядачів. Арбітр — Швецов (Одеса). Голи: Джинані, 72 — Бартулович, 2, 60. Вилучено Гаврюшова («Зоря», 79, два попередження), Рожкова («Кривбас», 68, два попередження). «Динамо» — «Металург» Д. 1:0. 9 800 глядачів. Арбітр — Сіренко (Сімферополь). Гол: Бангура, 17. Вилучено Діакате («Динамо», 87, агресивна поведінка по відношенню до суперника після зупинення гри), Фернандеша («Металург», 87, удар суперника головою після зупинення гри), Чечера («Металург», 87, агресивна поведінка по відношенню до суперника після зупинення гри). Попросили з лави запасних ще й тренера гостей Ніколая Костова (87).

Лише результати

Футбол. Результати поєдинків за участю суперників наших клубів у Лізі чемпіонів. Англія. «Арсенал» — «Ньюкасл». 3:0 (ван Персі, 19 (п), 41, Деніельсон, 60). Португалія. «Бенфіка» — «Порту». 1:1 (Кордосо, 56 — Гонсалес, 12 (п)). Туреччина. «Фенербахче» — «Буюксєхір». 2:0 (Казим-Річардс, 51, Семіх Шентюрк, 61). Іспанія. «Нумансія» — «Барселона». 1:0. Швейцарія. «Арау» — «Базель». 0:2 (Чіпперфілд, 45, Гелаберт, 63). Першість України. Перша ліга. 7-й тур. «Волинь» — «Прикарпаття». 1:2. «Дністер» — «Севастополь». 1:1. «Сталь» — «Нафтовик-Укрнафта». 2:1. «Десна» — «Комунальник». 2:0. «Динамо-2» — «Оболонь». 0:0. «ІгроСервіс» — «Закарпаття». 1:1. «Енергетик» — «Геліос». 2:1. «Олександрія» — «Княжа». 1:1. «Кримтепліця» — «Фенікс-Іллічівець». 2:2. «Кримтепліця» — 16 очок, «Закарпаття» — 14, «Оболонь», «Олександрія», «ІгроСервіс», «Сталь», «Севастополь» — по 13, «Волинь» — 12, «Дністер» — 11, «Прикарпаття», «Нафтовик» — по 10, «Геліос» — 9, «Десна», «Фенікс-Іллічівець» — по 6, «Енергетик», «Динамо-2» — по 4, «Комунальник», «Княжа» — по 3. **Пляжний футбол.** Одеса. Чемпіонат України. Фінал. «БРР» (Київ) — «Майндшер» (Київ) 4:3. Голи: Бенджамін, 1, Бакуменко, 4, 16, Зборовський, 28 — Варениця, 15, 19, Пилипенко, 34. Матч за 3-є місце. «Метробуд» (Київ) — «Нова ера» (Київ). 5:3. Голи: Арановський, 6, 13, 18, Іллічов, 19, Зубенко, 27 — Євдокимов, 2, Борсук, 24, 36. **Баскетбол.** Кардіфф (Уельс). Кваліфікація жіночого чемпіонату Європи-2009. Велика Британія — Україна. 73:80. Перший матч у турнірі наша команда провела вдома також проти британок і виграла 59:54. Потім була поразка в Литві — 59:66. А за нею перемоги: вдома над Німеччиною — 93:39 і на виїзді над Ізраїлем — 66:63. Завтра українські баскетболістки приймають литовок.

	В	Н	П	М	О
1. «Металург» Д	6	0	1	11—3	18
2. «Динамо»	5	1	1	13—5	16
3. «Ворскла»	4	2	1	10—5	14
4. «Металіст»	3	3	0	10—4	12
5. «Чорноморець»	3	1	3	10—7	10
6. «Зоря»	2	3	2	7—7	9
7. «Дніпро»	2	3	1	4—4	9
8. «Кривбас»	2	3	2	7—8	9
9. «Металург» Зп	2	3	2	5—6	9
10. «Арсенал»	2	3	2	6—8	9
11. «Шахтар»	1	4	2	8—8	7
12. «Карпати»	1	4	2	4—7	7
13. «Львів»	1	2	4	3—6	5
14. «Харків»	0	5	2	4—8	5
15. «Таврія»	1	1	5	6—13	4
16. «Іллічівець»	1	0	6	4—13	3

«Шкода, що в День шахтаря ми не зуміли подарувати вболівальникам перемогу. Всю відповідальність за результат беру на себе. У мій кар'єрі ще не було такого, щоб я повністю довіряв гравцям і вони мене підвели», — ці слова належать Мірчі Луческу. До сказаного можна додати, що «Шахтар» вочевидь переживає кризову ситуацію в чемпіонаті. Скажіть, коли таке було, щоб після двох забитих м'ячів у домашньому матчі «гірники» дозволяли суперникові зрівняти рахунок? Я особисто не пам'ятаю. Динамівці того дня грали проти одноосібного лідера. Багато писалося, зокрема і в нашій газеті про те, що моментом істини для донецького «Металурга», котрий виграв шість матчів на старті, має стати

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ВЕРЕСНЯ

□ 490 р. до н. е. Давньогрецький воїн Фітіпід (за ін. даними — Філіппід) пробіг без зупинки від Марафона до Афін (42 км 195 м) зі звісткою про перемогу греків над персами. □ 1878. У Петербурзі відкрито Бестужевські курси — перший жіночий університет у Росії. □ 1908. В Одесі народився Валентин Глушко, вчений з фізико-технічних проблем енергетики. Під його керівництвом створено рідинні ракетні двигуни, встановлені на всіх радянських космічних ракетах. □ 1937. Помер П'єр де Кубертен, французький громадський діяч. Відродив Олімпійські ігри, розробив їх основні правила. □ 1943. Суми визволено від німецько-фашистської окупації.

матч з кимось із грандів вітчизняного футболу. Донецчани іспиту не склали. А під завісу зустрічі двоє гравців цього клубу і його тренер змушені були залишити поле. Сигналом до масової штовханини, в якій участь взяли і основні, і запасні гравці обох команд, стала груба гра Фернандеша проти Каддурі. Португальцю, його одноклубнику Чечеру і киянину Діакате арбітр Володимир Сіренко показав червоні картки. І якщо Юрій Сьомін намагався стримувати своїх підопічних, то його колега Ніколай Костов виявляв надмірну активність. За що його і попросили з поля. Стосовно гри футболістів «Металурга», то, варто віддати їм належне, вона в цілому була на досить пристойному рівні. Донецька команда довела, що не даремно захопила лідерство. Якщо в першому таймі більше ініціативою володіли кияни, забити гол, то після перерви гості додали обертів, діяли гостро і не поступилися і кілька разів були близькі до того, щоб установити рівновагу. Хоча і динамівці не відсиджувалися в обороні, щоб зберегти мінімальну перевагу, а часто створювали моменти для того, щоб її збільшити. Навіть реальніші, ніж суперник. Спершу Бангура опинився сам на сам із воротарем Дишленковичем, обіграв його і пробив. Та м'яча з порожніх воріт вінів оборонець. На 65-й хвилині господарі знову мали стовідсоткову нагоду. Активний Бангура занурився в карний майданчик «металургів» і прострілив на Мілевського, котрий влучно пробив з кількох метрів. Але на останньому рубежі опинився Білозор, котрий і вибив м'яча з лінії воріт.

Змагалися на Контрактовій

Фото Віталія ПИСЬМЕННИКА

Вуличний баскетбол. Одного дня на Контрактовій площі столиці відбулося велике і яскраве свято. Позмагатися на відкритому Всеукраїнському турнірі 3 x 3 зібралися вісімнадцять команд. Окрім київських, грали колективи з Донецька, Кіровограда і Глевахи. Перший віце-президент Федерації вуличного баскетболу Віталій Письменник висловив сподівання, що наступного року географія турніру неодмінно розшириться. Слід сказати, що ФВБУ цього разу мала солідну підтримку з боку Міністерства у справах сім'ї, молоді і спорту, ФБУ, Подільської в місті Києві райдержадміністрації та Всеукраїнського центру фізвиховання населення «Спорт для всіх». Перемож-

ці і призери (всі з Києва) отримали кубки, медалі і сертифікати на придбання товарів в мережі магазинів «Дельта спорт» (чемпіонам — по 1400 гривень кожному гравцеві, другому призерові — по 800, третій команді — «Пісок» — по 500). Другий рік поспіль у фіналі зустрілися команди «Дим» і «Літаючі корови». Продемонструвавши чудову командну гру з красивими проходками, фінтами і влучними кидками, переміг «Дим» — 11:8. Отже, Олексій Солов'ян, Дмитро Гречків, Максим Коваленко та Кирило Шевчук здобули право взяти участь у міжнародному кубку зі стрітболу «Москоу опен».

На знімку: «королі» вуличного баскетболу.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:

для фізичних осіб — 40224, 08775,

для підприємств і організацій — 60955.

Передплата ціна на 2008 рік:

для фізичних осіб — 6,00 грн.

та 4,00 грн.,

для підприємств і організацій —

20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 2230

Фотоформи виготовлено

в КЦ редакції газети

«Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить

з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

